

**VLAAMSE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE**

DE RAAD

ZITTING 2023-2024

Nr. 1

INTEGRAAL VERSLAG

Vergadering van woensdag 20 september 2023

Ochtendvergadering

INHOUD

OPENING VAN DE GEWONE ZITTING 2023-2024	3
BERICHT VAN VERHINDERING	3
BENOEMING VAN HET BUREAU (R.v.O., art. 3 en 4)	3
TOESPRAAK VAN DE VOORZITTER	4
MEDEDELINGEN	5
BELEIDSVERKLARING 2023-2024 VAN HET COLLEGE (R.v.O., art. 49, 1)	5

Toelichting door het College	5
<i>Spreker: Elke Van den Brandt, collegevoorzitter</i>	
Algemene bespreking	
<i>Sprekers: Mathias Vanden Borre – Arnaud Verstraete – Dominiek Lootens-Stael – Khadija Zamouri – Bianca Debaets – Els Rochette – Pepijn Kennis – Jan Busselen — Gilles Verstraeten – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter – Sven Gatz, collegelid</i>	
Stemming	50
BIJLAGEN	51
TREFWOORDENREGISTER	52

1ste vergadering

Vergadering van woensdag 20 september 2023

OCHTENDVERGADERING

De vergadering wordt om 9.35 uur geopend.

Voorzitter: de heer Guy Vanhengel, oudste lid in jaren

(De 2 jongste aanwezige leden – de heer Gilles Verstraeten en de heer Juan Benjumea Moreno – treden op als secretaris)

OPENING VAN DE GEWONE ZITTING 2023-2024

De voorzitter: De Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie komt heden van rechtswege bijeen op grond van artikel 71 van de Bijzondere Wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen.

Ik verklaar de gewone zitting 2023-2024 geopend.

Zoals de traditie het wil, zitten hier voor u de oudste en de twee jongsten van de Raad. Mijn gedachten gaan in het bijzonder naar de heer René Coppens en mevrouw Hilde Sabbe die ook de eer hebben gehad om het begin van de openingszitting te mogen voorzitten. Wanneer je dat mag doen, dan wenkt het pensioen.

BERICHT VAN VERHINDERING

De voorzitter: Collegelid Ans Persoons is verontschuldigd wegens ambtsverplichtingen in het buitenland.

BENOEMING VAN HET BUREAU (R.v.O., art. 3 en 4)

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de benoeming van het Bureau.

Het uittredende Bureau was als volgt samengesteld:

Voorzitter: de heer Fouad Ahidar

Ondervoorzitter: mevrouw Soetkin Hoessen

Secretarissen: mevrouw Cieltje Van Achter, de heer Guy Vanhengel, mevrouw Lotte Stoops, de heer Gilles Verstraeten en mevrouw Carla Dejonghe.

Mevrouw Els Rochette (Vooruit.brussels): Mijnheer de voorzitter, ik stel voor de leden van het uittredende Bureau opnieuw in hun ambt te bevestigen.

De voorzitter: Conform artikel 10, punt 3 van het Reglement van Orde worden de kandidaten benoemd verklaard indien hun aantal overeenstemt met het aantal toe te kennen ambten. Daar het aantal kandidaatstellingen voor het Bureau overeenstemt met het aantal toe te wijzen ambten, verklaar ik benoemd:

Voorzitter: de heer Fouad Ahidar

Ondervoorzitter: mevrouw Soetkin Hoessen

Secretarissen: mevrouw Cieltje Van Achter, de heer Guy Vanhengel, mevrouw Lotte Stoops, de heer Gilles Verstraeten en mevrouw Carla Dejonghe.

Het Bureau van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie is aldus samengesteld.

Ik nodig de voorzitter uit om hier plaats te nemen. (*Applaus*)

Voorzitter: de heer Fouad Ahidar

TOESPRAAK VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Beste collega's, bedankt om mij opnieuw het vertrouwen te geven. Ik waardeer dat echt. We gaan het laatste jaar van deze legislatuur in. Daarom wil ik graag een paar mensen bedanken.

In de eerste plaats dank ik de leden van het Bureau. Onze samenwerking is zeer constructief verlopen in deze zittingsperiode. Dank u wel daarvoor. Ik wil ook de andere raadsleden bedanken voor hun tussenkomsten, hun vragen en de scherpe en respectvolle discussies in de Raad. Uiteraard wil ik ook graag alle medewerkers van de Diensten bedanken. Zonder hun inzet zouden wij ons werk niet kunnen doen. Dank u daarvoor.

Beste collega's, ik denk dat we allemaal beseffen dat we een bijzonder jaar ingaan. In juni 2024 staan ons opnieuw gewestelijke en Vlaamse verkiezingen te wachten. In oktober 2024 zijn er ook nog lokale verkiezingen. Het wordt een druk jaar.

Dat betekent ook dat het einde van de legislatuur stilaan in zicht is, maar dat wil niet zeggen dat we al klaar zijn met ons werk hier, integendeel. Zo staan er nog talloze bezoeken van scholen op het programma, zullen er hier opnieuw studenten komen studeren en staan er nog een reeks kunstenaars te popelen om hun kunst hier tentoon te stellen.

Dit najaar gaat de Raad opnieuw *on tour* naar Schaarbeek en we blijven werken aan meer burgerparticipatie in de Raad. Maar ook het politieke werk is nooit af. De plenaire vergaderingen en commissies zullen blijven doorgaan en zijn relevanter dan ooit.

Beste collega's, we hebben veel werk verzet deze legislatuur, maar er ligt nog een grote berg voor ons. Vandaag geven we het startschot van het politieke jaar met de Beleidsverklaring 2023-2024 van het College. De laatste rechte lijn gaat nu officieel in. Veel succes! (*Applaus*)

MEDEDELINGEN

De voorzitter: Bij collegebesluit 20232024-0047 van 6 september 2023 sluit het College de gewone zitting 2022-2023 van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie op 19 september 2023.

Bij brief deelt de voorzitter van het Parlement Wallon mee dat de vergadering zich ter zitting van 6 september 2023 heeft geconstitueerd.

Bij brief deelt de voorzitter van het Parlement de la Fédération Wallonie-Bruxelles mee dat de vergadering zich ter zitting van 7 september 2023 heeft geconstitueerd.

Bij brief van 16 september 2023 deelt fractievoorzitter Els Rochette mee dat de naam van de “one.brussels-Vooruit”-fractie gewijzigd is naar “Vooruit.brussels”.

BELEIDSVERKLARING 2023-2024

Beleidsverklaring 2023-2024 van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie – Stuk 4 (2023-2024) – Nr. 1

Bespreking

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ik zou willen zeggen dat ik even enthousiast en kort als u zal zijn, maar ik kan u nu al beloven dat ik niet zo kort zal zijn, maar wel boeiend. Het gaat over het beleid van het komende werkjaar. Dit is de laatste beleidsverklaring van deze legislatuur en daarmee zitten in de tweede helft van het eerste Strategisch Meerjarenplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De wereld verandert aan een razendsnel tempo, de stad vernieuwt en verjongt voortdurend. De VGC beweegt soepel mee met Brussel en de noden van de burgers. Dat kan omdat ze zelf op vaste grond staat. De sterkte, betrouwbaarheid en toegankelijkheid van deze kleine overheid zijn een houvast voor tienduizenden Brusselaars. Het N-netwerk is niet weg te denken uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest: wie het vertrouwde N-logo ziet, is in goede handen.

Die kwaliteit komt niet vanzelf. Ze wordt in stand gehouden door duizenden *professionals* en vrijwilligers, door mensen die expertise koppelen aan nieuwsgierigheid, door een uitmuntende Administratie en door een los-vaste gemeenschap die van ver of nabij een band heeft met het N-netwerk.

Die kwaliteit komt niet vanzelf en blijft ook niet zomaar. Er zijn genoeg redenen waarom we ons geen verminderde inzet kunnen veroorloven. Zo is het tekort aan beroepskrachten in het onderwijs, de zorgsector en de kinderopvang een voortdurende stresstest voor de mensen. Armoede, jeugdwerkloosheid, stijgende prijzen en de klimaatcrisis stellen de samenleving op de proef. Het is geen evidentie om in die context het evenwicht te bewaren tussen vernieuwing, noodoplossingen en beleid op de lange termijn.

Dat is geen evidentie, maar we doen het wel. Het College van de VGC is tevreden dat het vandaag de plannen voor het komende jaar kan voorstellen. Deze beleidsverklaring biedt een

blik op nieuwe initiatieven en op versterkingen van de huidige. We benoemen niet alles wat we gaan doen, maar lichten per beleidsdoelstelling enkele acties en operationele doelstellingen toe die we graag met jullie bespreken. Want ook dat is een sterkte van de VGC: ze werkt graag veel samen met deze Raad en ver daarbuiten: met burgers, organisaties, middenveld en andere overheden.

Het eerste deel van de beleidsverklaring gaat over de Brusselaars die hun talenten maximaal moeten kunnen ontwikkelen: zuurstof geven aan organisaties in Welzijn, Gezondheid en Zorg is daarin een eerste stap. De vraag naar hulp en zorg neemt toe, maar tegelijk wordt het vinden en houden van personeel steeds moeilijker. De werkdruk stijgt en problematieken worden complexer. Dat is helaas een herkenbare situatie voor heel veel sectoren en organisaties.

Een absolute prioriteit blijft dan ook het personeelstekort in de Brusselse welzijns- en zorgvoorzieningen. Naast de bestaande programma's '*Werken voor Ketjes in de kinderopvang*' en '*Zorg om talent*' voor de zorgberoepen, zetten we in op knelpuntberoepen als jeugdhulpverleners, begeleiders van personen met een handicap en maatschappelijk werkers. Daarom geven we een vervolg aan het project 'Op niveau' van het Kenniscentrum Welzijn, Wonen en Zorg, dat op een innovatieve manier nieuwe mensen wil vinden, aantrekken én behouden in de welzijns- en zorgsector.

Organisaties in de jeugdhulpsector worden de laatste jaren steeds meer uitgedaagd, omdat het aantal hulpvragen stijgt en ze tegelijk moeilijk nieuwe mensen vinden. Samen met de Vlaamse Gemeenschap en verschillende Brusselse jeugdhulporganisaties hebben we daarom een crisismanager aangesteld. Deze persoon zal vanuit Tonuso de jeugdhulporganisaties bijstaan door over de organisatiegrenzen heen te werken aan meer zinstroom, werkprocessen te verbeteren en samen te werken rond thema's als aantrekkelijk werkgeverschap, meertaligheid en diversiteit.

We overtuigen jongeren via een uitgebreide communicatiecampagne om te kiezen voor een opleiding tot kinderbegeleider en maken afgestudeerden of (bijna) afgestudeerden warm voor het werken met kinderen in de kinderopvang. We zorgen ook voor nieuw opgeleide kinderbegeleiders, die een diploma behalen door een combinatie van een opleiding en ervaring in de kinderopvang. De kandidaat-kinderbegeleiders kunnen al tijdens de opleiding betaald aan de slag. De deelnemende kinderdagverblijven zorgen voor het mentorschap. We voorzien gecoo-middelen en kennen voldoende subsidies toe aan de kinderdagverblijven voor de omkadering, de tewerkstelling en de opleidingstijd van die kinderbegeleiders. Doordat de kandidaat-kinderbegeleiders mee ingeschakeld worden in de leefgroepen, ondersteunen en versterken zij daarmee de teams. Samen met Eva BXL en het Huis van het Nederlands zorgen we voor bijkomende ondersteuning, zoals vorming, intervisie, coaching en Nederlands op de werkvloer.

Verder werken we samen met het Huis voor Gezondheid aan een sterk stagebeleid in de kinderopvang en een goede begeleiding van startende kinderbegeleiders. We verhogen het aantal regionale ondersteuners bij Opgroeien in Brussel om de kinderdagverblijven bij te staan. We voorzien vorming en ondersteuning voor IBO's en nieuwe initiatiefnemers die werken rond het kwaliteitslabel kleuteropvang van het decreet Buitenschoolse opvang en activiteiten.

Als we multifunctionele dienstverlening willen, moeten we ons richten op maximale integratie. Het internaat van Kasterlinden wordt een Multifunctioneel Schoolflankerend

Centrum (MFC). Het MFC Kasterlinden zal meer en bredere begeleidingsmogelijkheden bieden aan leerlingen met ernstige gedrags- en emotionele moeilijkheden of stoornissen. We zetten in op een toegankelijk, duurzaam en integraal aanbod voor deze leerlingen. Er worden tien extra plaatsen gecreëerd in het internaat en vijftig extra plaatsen in het basisonderwijs. We zorgen voor een schoolvervangend aanbod en bieden gespecialiseerde begeleiding op school, in het internaat en thuis. Samen met het MFC zorgen we voor de uitbouw van een expertisecentrum waar scholen terecht kunnen met hun vragen over hoe om te gaan met gedragsmoeilijkheden bij hun leerlingen. Voor dit hele aanbod bouwt de VGC nieuwe en aangepaste infrastructuur op de campus Kasterlinden, die tegen 2025 zal worden opgeleverd.

Het ondersteuningsteam Kasterlinden werd omgevormd tot een leersteuncentrum. Op die manier begeleiden heel wat *professionals* uit het buitengewoon onderwijs leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften en de schoolteams in het gewoon onderwijs. We werken hierdoor mee aan inclusief onderwijs waar het kan en specifiek buitengewoon onderwijs waar het moet.

We willen iedereen aan boord houden. Via het partnerschap met Abrusco en Kans zetten we onze ambitie verder om schooluitval maximaal tegen te gaan. We zorgen voor de begeleiding van risicogroepen en de doorstroom naar de arbeidsmarkt.

In dit kader versterken we ook de cursistenbegeleiding in het secundair volwassenenonderwijs. De instroom in het tweedekansonderwijs evolueert de laatste jaren naar een steeds jonger publiek met een grote nood aan begeleiding en zorg. Wij investeren in extra ondersteuning, zodat deze kwetsbare jongeren de kans krijgen om een diploma secundair onderwijs te behalen.

Het aantal inschrijvingen voor het Onthaalonderwijs Anderstalige Nieuwkomers (OKAN) groeit aan en de aanwezige capaciteit is onvoldoende om alle jongeren meteen in te schrijven. Naast een capaciteitsinspanning gaan we op zoek naar een creatieve oplossing om deze jongeren te ondersteunen in hun leerloopbaan. Om een vlotte instroom en doorstroom naar het OKAN-onderwijs mogelijk te maken, richten we ter voorbereiding een wachtaanbod in, met aandacht voor taal, leerattitude, kennis van het onderwijslandschap, van de stad en van het vrijetijdsaanbod. We doen dat in samenwerking met de onderwijsverstrekkers, het Lokaal Overlegplatform (LOP) en partners. We zorgen eveneens voor eenvoudige registratiesystemen, zodat het OKAN-aanbod en de nood aan extra plaatsen goed kan worden gemonitord.

Door de groei van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel en de vele grootstedelijke uitdagingen, blijft de nood aan leerkrachten bijzonder groot. In een aantal scholen starten proeftuinen, goedgekeurd door de Vlaamse Gemeenschap. De VGC zal deze nieuwe organisatieconcepten mee opvolgen om, samen met het Onderwijscentrum Brussel (OCB), gericht acties te kunnen nemen in de strijd tegen het lerarentekort.

De inspanningen om zijinstromers aan te trekken, worden voortgezet. We blijven gericht informeren via infobeurzen en met de inzet van de nieuwe consulent voor zijinstromers zorgen we voor een persoonlijke en aanklappende vraag- en trajectopvolging, op weg naar een diploma en een job in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Voor zijinstromers die nog niet over het vereiste pedagogische diploma beschikken, continueren we de

mogelijkheden om de opleidingskost te vergoeden en voldoende vrijstelling te verlenen voor het volgen van de educatieve opleiding.

Het is absoluut noodzakelijk om de Brusselse instroom in de educatieve opleidingen te vergroten. We gaan daarom in 2023-2024 het project ‘*Talent for Teaching*’ verder aan, waarbij leerlingen uit de derde graad secundair onderwijs met begeleiding kunnen proeven van lesgeven. Ook de positieve beeldvorming via *leerkrachtBXL* speelt hierop in.

Het OCB blijft inzetten op kwaliteitsondersteuning van de Brusselse schoolteams inzake grootstedelijke onderwijsthema’s. In haar ondersteuningstrajecten zal het OCB specifiek aandacht hebben voor startende leerkrachten, waaronder ook de zijinstromers.

Natuurlijk moeten we voldoende capaciteit behouden in duurzame en moderne infrastructuur. Het Nederlandstalig onderwijs in Brussel blijft groeien, waarbij vooral het secundair onderwijs aan een echte groeispurt is begonnen. De investeringen in renovatie en nieuwbouw van scholen wordt gecontinueerd, met de focus op capaciteitsuitbreiding. Maar ook de duurzame en multifunctionele aspecten krijgen een prominente rol.

Dit werkjaar komt een recordaantal infrastructuurdossiers, gesubsidieerd door de VGC, tot rijping. De basisschool van het Sint-Jan Berchmanscollege in Brussel start met uitbreidingswerken, net zoals de Imelda basisschool van KATOBA in Sint-Jans-Molenbeek, de basisschool Sint-Martinus in Sint-Jans-Molenbeek, het Sint-Pieterscollege in Jette en in de loodsen van Campus Spoor West in Anderlecht van Sint-Goedele. Ook de campus Droomboom van de Stad Brussel en de GO! basisscholen De Stadsmus in Oudergem, Zavelberg in Sint-Agatha-Berchem en De Kleine Geuzen in Jette starten met hun nieuwbouwwerken, om zo de capaciteit te behouden en te verhogen waar nodig.

Momenteel zijn er een 55-tal lopende bouwdoossiers. Eenentwintig daarvan zullen dit schooljaar starten met de werken, goed voor 1.071 plaatsen in het basisonderwijs en 1.940 plaatsen in het secundair onderwijs. Veertien bouwdoossiers zullen worden afgerond, goed voor 1.326 plaatsen in het basisonderwijs en 1.054 plaatsen in het secundair onderwijs.

Eind augustus 2023 legden we de symbolische eerste steen van de bouwwerken van Campus STREAM, waar het GO! een secundaire school van 800 leerlingen inricht en de gemeente Anderlecht zorgt voor een dubbele basisschool van 480 leerlingen en een kinderdagverblijf. We doen er alles aan om deze legislatuur nog een nieuw DBF-project (*Design Build Finance*) op de rails te zetten in de regio Etterbeek-Elsene ten behoeve van het secundair onderwijs. De onderhandelingen met de ontwikkelaar en de *stakeholders* lopen, met het oog op de creatie van meer dan duizend extra plaatsen.

Tenslotte kunnen we de start van de bouwwerken aankondigen van een nieuw schoolgebouw voor de gemeentelijke academie voor muziek en woord van de gemeente Sint-Pieters-Woluwe, in het kader van het gezamenlijke investeringsplan van de VGC en de Vlaamse overheid. De werken aan de nieuwe gemeentelijke academie voor muziek en woord van de gemeente Sint-Agatha-Berchem komen op kruissnelheid. Ook de projecten voor de academie van de gemeente Jette, de GO! academies in Etterbeek, Chopin en het RHoK en de academie van de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe worden nauwgezet opgevolgd.

Naast de jaarlijkse oproep ‘*Energiezorg op School*’, focussen we extra op het gebruik van groene energie via de plaatsing van zonnepanelen en het technisch en structureel in orde

brengen van de dakconstructies. De laatste *'BuitenSpel'*-dossiers, die zorgen voor vergroening op de speelplaats, worden afgerond. We volgen eveneens de maatregelen op die Leefmilieu Brussel zal voorstellen om het asbestbeheer in ons gewest, en in het bijzonder in de scholen, aan te pakken en te onderzoeken hoe we scholen daarbij kunnen ondersteunen.

De subsidielijnen *'Renovatie leraarskamer'* en *'Renovatie schoolrefter'* worden verder uitgerold. Meer dan vijftig scholen dienden een aanvraag in voor de renovatie van de leraarskamer. Hiervoor werd al meer dan een half miljoen euro aan subsidies toegekend. Voor de renovatie van de refter werden al twaalf dossiers goedgekeurd voor een totaal subsidiebedrag van meer dan 700.000 euro.

We blijven natuurlijk ook gaan voor gelijke onderwijskansen. Dit doen we via geïntegreerd beleid dat ervoor zorgt dat alle kinderen, jongeren en volwassenen maximale en optimale onderwijskansen hebben, zodat zij al hun talenten kunnen ontwikkelen en een succesvolle leer- en onderwijsloopbaan kunnen doorlopen. Dat begint met het zo goed mogelijk informeren van alle ouders over de aanmeldings- en inschrijvingsprocedure. Ter ondersteuning van de Vlaamse overheid, de LOP's en de scholen voeren we een brede informatiecampagne en zorgen we ervoor dat de intermediaire partners, die ouders helpen bij de online aanmelding, voldoende worden bijgestaan.

Vanaf schooljaar 2023-2024 kunnen scholen in het traject *'Generatie BXL'* terecht op een nieuwe website, databank en webapplicatie voor de ondersteuning van leerlingen, leerkrachten, ouders en organisaties in de transitie momenten op het vlak van leerloopbaan, studiekeuze en arbeidsmarkt.

Via Tracé Brussel organiseren we werkbezoeken tussen bedrijven en scholen, zodat jongeren meer kennis en praktijkervaring opdoen en beter op de hoogte zijn van de noden van de bedrijfswereid. We houden de vinger aan de pols bij het promoten en uitrollen van nieuwe duale richtingen en onderzoeken de mogelijkheid om openstaande leerwerkplekken van werkgevers bekend te maken bij jongeren die daaraan nood hebben.

Om de digitale kloof te verkleinen, werkt de VGC mee aan het project *'Digibanken'* en ontwikkelt ze een complementair aanbod e-inclusie, dat zich richt tot Brusselaars die in een traject naar werk en opleiding zitten of hierin interesse tonen.

Armoedebestrijding blijft hoog op de agenda staan. Via het subsidiekader *'Schoolonkosten'* komen we tegemoet aan specifieke noden van leerlingen uit de meest kwetsbare gezinnen. We streven ernaar om dit subsidiekader te verlengen. Daartoe wordt geëvalueerd hoe dit subsidiekader in de voorbije jaren heeft gefunctioneerd en op welke aspecten nog verbeteringen kunnen worden aangebracht. Omgaan met armoede op school blijft een centraal ondersteuningsthema in de werking van het OCB. Dit komt zowel aan bod in de vormingen als in de ondersteuningstrajecten.

We dragen vanuit Onderwijs bij tot het mentaal welbevinden van jongeren door scholen aan te moedigen om proactief in te zetten op pesten en grensoverschrijdend gedrag doorheen het volledige schooljaar. We detecteren bestaande en nieuwe *best practices* in Brussel en verspreiden deze zo breed mogelijk. Deze maatschappelijke problematiek krijgt eveneens versterkte aandacht van het OCB in het kader van het thema leer-, klas- en schoolklimaat.

Het tweede hoofdstuk gaat over Brussel als een kind- en jeugd vriendelijke stad. Het begint met de geïntegreerde ondersteuning voor Brusselse gezinnen.

Het aantal fysieke locaties van het nieuwe Huis van het Kind Brussel breidt verder uit, van zeven naar tien. De opstart van de drie extra locaties wordt voorbereid, samen met de Vlaamse overheid en het kernpartnerschap van het nieuwe Huis van het Kind, dat bestaat uit de Gezinsbond, Wiegwijs en I-mens.

We bouwen met Arlette de ondersteuning van de Nederlandstalige Brusselse ‘babytheken’ uit. Deze babytheken helpen gezinnen om babyspullen te ontlenen en zo duurzame en betaalbare keuzes te maken. Ze zijn bovendien een laagdrempelige toegangspoort voor gezinnen om in contact te komen met het Brusselse gezinsondersteunende aanbod en er gebruik van te maken.

We zetten de investeringsprojecten in de kinderopvang verder. De tijdelijke huisvesting van kinderdagverblijven 't Zandlopertje en Onze Guitjes - beide in Sint-Agatha-Berchem - wordt in gebruik genomen. De werken starten aan de kinderdagverblijven Arion met Huis van het Kind in Sint-Jans-Molenbeek, Zandkasteeltje in Koekelberg, Zandlopertje in Sint-Agatha-Berchem, Floréal in Ukkel en IBO De Puzzel te Jette. Kinderdagverblijven Harlekijntje in Sint-Jans-Molenbeek, Windekind in Jette en Koningin Astrid in Stad Brussel openen in hun nieuwe gebouw.

Het decreet Buitenschoolse opvang en activiteiten trad in werking in 2021, maar de Vlaamse middelen komen pas in 2026 naar de VGC. Voor die subsidiëring van de IBO's vanaf 2026 werken we een nieuw subsidiereglement uit.

Samen met het CAW Brussel en de diensten maatschappelijk werk van de ziekenfondsen blijven we inzetten op het vinden van gepaste antwoorden op de welzijnsvragen waarmee Brusselse gezinnen in onze scholen geconfronteerd worden.

We willen een inclusief N-netwerk bekomen. Dit betekent dat kinderen en jongeren met een handicap, het vermoeden van een handicap of een verhoogde zorgnood kunnen deelnemen aan vrijetijdsactiviteiten van de VGC. Om zichtbare en onzichtbare drempels te doen verdwijnen, coacht MPC Sint-Franciscus ook de VGC-animatoren en begeleidt men kinderen en jongeren met een handicap of zorgnood op maat.

Organisaties binnen het N-netwerk kunnen rekenen op onze steun om via impulssubsidies hun werking toegankelijk te maken voor Brusselaars met een handicap. Zo zal Gemeenschapscentrum De Platoon samenwerken met Demos om obstakels in hun werking te identificeren en aan te pakken. Circus Zonder Handen bouwt zijn baanbrekende inclusiewerking verder uit en ook Jeugd en Muziek Brussel start een project om participatiedrempels weg te nemen. Organisaties kunnen nog tot eind oktober 2023 steun aanvragen om hun werking in het komende jaar toegankelijk te maken.

Brussel moet kinderen en jongeren uiteraard ruimte geven. De VGC en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest haalden de internationale conferentie ‘*Child in the City*’ naar Brussel. Dit tweejaarlijks wereldcongres zal plaatsvinden in het Museum voor Schone Kunsten van 20 tot 22 november 2023. Het congres gaat met het thema ‘*Building the Future*’ het debat aan over een stad op kindermaat, voor kinderen van nu en morgen. Meerdere VGC-diensten, waaronder Jeugd, Sport, Gezin en Onderwijs, delen op dit congres Brusselse goede praktijken en tonen zo het krachtige Brusselse werkveld aan de wereld. Met ‘*Playcation*’ - de opvolger

van ‘*Staycation*’ - ondersteunen we initiatieven voor vrij en niet-begeleid spelen en bewegen. Niet elk kind heeft de kans om tijdens de zomer een reis te maken. Daarom zetten we met deze projectoproep expliciet in op speelimpulsen in de onmiddellijke buurt van kinderen en jongeren. De armste wijken met de hoogste concentratie aan jongeren hebben daarbij onze grootste prioriteit. We evalueren de oproep, houden rekening met de opmerkingen van de kinderen zelf en lanceren een nieuwe oproep in 2024.

Bij de eerdere projectoproep ‘*À Fonds*’ merkten we een groot engagement bij jongeren om zich te organiseren en in te zetten voor elkaar en voor de stad. Daarom lanceren we ‘*À Fonds +*’, dat zich niet richt op individuele jongeren, maar op diverse collectieven en jeugd(werk)initiatieven. Met een nieuwe medewerker op de Jeugddienst kiezen we ervoor om structureel te werken aan divers en stedelijk engagement in Brussel.

Het is niet evident voor Brusselse jongeren om een plaats te vinden waar ze laagdrempelig en betaalbaar kunnen feesten. Op *fuiven.brussels* vind je een overzicht van vijftien interessante locaties verspreid over het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor een fuif, concert of ander evenement. We blijven op zoek gaan naar interessante pistes om het aanbod van betaalbare fuiflocaties uit te breiden en investeren in extra fuifpakketten met geluids- en lichtmateriaal.

We zetten als VGC samen in op een veilige omgeving in het nachtleven met een specifiek trainingsaanbod voor organisaties en personen. Zo willen we de alertheid en het zorg dragen voor elkaar aanzwengelen en het fijne Brusselse uitgaansleven - sinds kort erkend als immaterieel erfgoed - vrijwaren van ongewenst gedrag.

We vinden het essentieel dat kinderen en jongeren zowel binnen als buiten de schooltijd in contact komen met kunst en cultuur. Vanaf september 2023 versterken we daarom de scholenwerking van de gemeenschapscentra door ze uit te rollen in vier regionale schoolpodia. De gemeenschapscentra slaan de handen in elkaar om zo elke leerling uit het Brussels Nederlandstalig onderwijs van kunst en cultuur te laten proeven. Daarnaast lanceren we een oproep voor een structureel vrijetijdsaanbod van kunst- en cultuureducatie voor kinderen en jongeren in Kuregem.

Het uitstekende werk van de Brede Scholen willen we uitbreiden en verankeren. Dat is de inzet van de Brede Schoolhervorming en het resultaat van een traject waaraan ruim driehonderd betrokkenen deelnamen.

Door de investeringen die met de hervorming gepaard gaan, kunnen we de Brede Schoolwerking uitbreiden en alle leerlingen tussen twee en veertien jaar in een Nederlandstalige Brusselse school bereiken. Zo zorgen we ervoor dat rond al onze Ketjes een warm netwerk ontstaat van samenwerking tussen scholen, gezinnen, lokale vrijetijds- en welzijnsorganisaties. Brede Scholen vergroten de ontwikkelingskansen van kinderen en jongeren en ze scherpen hun talenten aan. Ze slagen erin drempels tot het welzijnsaanbod en tot vrijetijdsactiviteiten weg te werken. Met deze hervorming zal die dynamiek zich verspreiden en zo kunnen we nog meer Brusselse kinderen en jongeren, zeker ook kinderen en jongeren in armoede, bereiken.

De job van de Brede Schoolcoördinatoren is niet in steen gebeiteld: het is een werk van voortdurend bijsturen, leren en aanpassen. Daarom zullen de Brede Schoolcoördinatoren vanaf 2024 samen met de VGC ook een ‘*lerend netwerk*’ vormen: een nieuw platform om elkaar te ontmoeten, zich te laten inspireren en samenwerkingen op te zetten.

In de uitvoering van het ‘*Plan Samenleven*’ van de Vlaamse Gemeenschap ging de VGC een overeenkomst aan met Pin vzw om toeliders in diversiteit in Brussel in te zetten. Een van de opdrachten is het toeleiden van jonge nieuwkomers naar vrije tijd, met focus op sport. In dit tweede projectjaar ligt de nadruk op een betere en meer grootschalige toeleiding van jonge nieuwkomers én het in kaart brengen van drempels om aan sport te doen bij de doelgroep.

De VGC organiseert speelpleinwerkingen samen met scholen of hun inrichtende machten. Samen zorgen we voor een fijne en talige vakantie voor kinderen en jongeren van drie tot en met vijftien jaar. Het aantal speelpleinwerkingen kende de afgelopen jaren een explosieve groei. Om voldoende opgeleide animatoren te rekruteren, organiseren JES Brussel en VDS Brussel (Vlaamse Dienst Speelpleinwerk) extra animatorcursussen op initiatief en met middelen van de VGC. De VDS creëert op deze manier op jaarbasis dertig extra plaatsen in de animatorcursus. Vanaf 2023 zal JES Brussel honderd extra animatoren opleiden.

Alsmar meer kinderen willen deelnemen aan die speelpleinen. Daarom blijven we manieren zoeken om de speelpleinwerking verder uit te bouwen.

Voor de talige ontwikkeling ondersteunen we een krachtig taalonderwijs Nederlands. Dat blijft een van de belangrijkste speerpunten van het VGC-onderwijs en -vormingsbeleid. Op basis van wetenschappelijk onderzoek en met de jarenlange expertise van het OCB ondersteunen we scholen in de ontwikkeling van verschillende aspecten van taalkrachtig onderwijs om de taalvaardigheid Nederlands van alle leerlingen te verhogen.

De inzet op de talige ontwikkeling start in het kleuteronderwijs en loopt verder tot in het hoger onderwijs en de opleidingstrajecten. We richten ons daarbij zowel op leerlingen als op ouders, schoolteams en begeleiders.

Concreet doen we dat via het versterken van het taalbeleid op school, de ondersteuning van het leesonderwijs, het creëren van taalproductiekansen, de ontwikkeling van taalactiviteiten en -materialen, het verwezenlijken van een taalstimulerend aanbod voor leerlingen in scholen met een hoog aandeel kwetsbare jongeren via o.a. taaltutores.

In het hoger onderwijs bieden we taalondersteuning aan de graduaatstudenten en de studenten van de lerarenopleiding. Dat de taalondersteuning werkt, blijkt uit de studievoortgang van de studenten. De meerderheid van de studenten die taalondersteuning ontvangt, behaalt een diploma binnen de normale studieduur. We evalueren ook de impact van het voorbereidende traject ‘*Klaar voor de lerarenopleiding!*’ van Odisee en Erasmushogeschool Brussel, dat toekomstige studenten voorbereidt op de starttoets Nederlands.

In de zomervakantie organiseert het OCB de ‘*Talentboost*’ voor kinderen met een andere thuistaal die het moeilijk hebben met het Nederlands. Het aanbod werd al uitgebreid in 2022. Via een prikkelend en kwaliteitsvol activiteitenaanbod zorgen de begeleiders voor maximale ontwikkelings-, speel- en interactiekansen. Het Nederlands wordt gehanteerd als instructietaal, speltaal, vrijetijdstaal, omgevingstaal en knuffeltaal. Tegelijk wordt er ruimte gemaakt voor meertaligheid en de thuistaal van de leerlingen.

Het Huis van het Nederlands Brussel en Ligo-Brusselleer krijgen in dit verhaal eveneens een belangrijke rol toebedeeld. Zij staan in voor de organisatie van extra oefenkansen Nederlands voor ouders en begeleiden de instructeurs van opleidings- en werkervaringstrajecten in de

verdere professionalisering op het vlak van taalontwikkelen opleiden via een nieuw open vormingsaanbod. De taalcoaching van Ligo-Brusselleer zorgt ervoor dat cursisten die weinig of geen Nederlands spreken, toch aan de slag gaan en blijven in een opleiding.

De focus op krachtig taalonderwijs Nederlands gaat hand in hand met de ambitie om de meertaligheid van alle kinderen en jongeren te bevorderen. Inzetten op die meertaligheid Nederlands, Frans en Engels in combinatie met de thuistalen is essentieel voor de ontwikkeling van de Brusselse kinderen en jongeren. Daarom stimuleren we ook een goede ontwikkeling van de moedertaal van leerlingen als basis voor de goede verwerving van de schooltaal.

De ondersteuning van deze meertaligheid is een belangrijke pijler in de werking van het OCB. Dat vertaalt zich in vormingen, ondersteuningstrajecten en de verdere ontwikkeling van de ondersteunende website <https://www.brusselvoltaal.be>.

In het komende werkjaar blijven we ook meertalige projecten op school ondersteunen. We subsidiëren de opleidingsdagen E=(MC)2 voor schoolteams van de VUB en ULB over omgaan met meertaligheid in een superdiverse context. Scholen kunnen daarnaast gratis ouderactiviteiten in huis halen, georganiseerd door PIM (Foyer) met als doel de talige ontwikkeling van kinderen te versterken binnen een meertalige opvoeding.

Via de inzet op taal komen we tegemoet aan een aantal prangende vragen van het werkveld, die aan bod kwamen in de participatietrajecten ‘Ronde van Brussel’ en ‘Brussel aan de Slag’. We kijken terug op de realisaties en maken een tussentijdse balans op.

Ook in de welzijns- en zorgsector bieden we ondersteuning om de hulpverlening toegankelijk te maken voor alle Brusselaars in het N-netwerk. Het Huis van het Nederlands ontwikkelde een communicatiegids om de Brusselse hulp- en zorgverleners te ondersteunen in hun communicatie met anderstalige hulpvragers, de dienstverlening zo toegankelijk mogelijk te maken en taaldrempels in de zorg te overbruggen. Het CAW Brussel maakt werk van een taaltoegankelijke werking door het gebruik van toegankelijk Nederlands, de versterkte samenwerking met intercultureel bemiddelaars, sociale tolken en vertalers en de ontwikkeling van vertaalapps voor taaltoegankelijke welzijnsbegeleiding. We rollen deze methodiek verder uit in de welzijnssector.

Een vierde deel gaat over het betrekken van alle mogelijke Brusselaars bij het vormgeven van ons beleid en aanbod.

In eerste instantie willen we armoede bestrijden. We maken halfweg de looptijd van het VGC-Armoedeplan een tussentijdse evaluatie en gaan daarbij in dialoog met Brusselaars die in armoede leven. We sturen dit jaar ook de armoedetoets van de VGC bij. Na de structurele versterking van de acht armoedeverenigingen met een voltijdse terreinwerker, investeren we in volwaardige infrastructuur voor de verenigingen, onder meer bij Pigment, De Schakel en de Buurtwinkel.

We ontwikkelen een vormingsaanbod met een focus op armoede en diversiteit voor het VGC-personeel en verhogen zo de expertise bij de VGC in divers- en armoedesensitief werken in een grootstedelijke context.

We dienen opnieuw een projectaanvraag ‘Plan Samenleven’ in bij de Vlaamse overheid. Met de extra projectmiddelen nemen we initiatieven om de inclusie van personen met een andere

herkomst te bevorderen, over de beleidsdomeinen heen. We doen dat samen met tal van partners uit ons netwerk: het Huis van het Nederlands, Bon – Agentschap Integratie en Inburgering, Syntra Brussel en She Did It, Brukselbinnenstebuiten, FMDO, Tracé Brussel, Pin...

We werken aan een sterkere verankering van diversiteit en inclusie in het Nederlandstalige netwerk in Brussel. Zo willen we de omstaandersvormingen voortzetten en de impact ervan evalueren. We ontwikkelen op basis van deze ervaring een globale aanpak rond antidiscriminatie, racisme en grensoverschrijdend gedrag binnen de VGC en het N-netwerk. Het algemene doel blijft een brede sensibilisering en deskundigheidsbevordering van *professionals* en burgers.

Vanuit dezelfde doelstelling werken we leertrajecten rond diversiteit en inclusie uit voor onze partners in het N-netwerk. Dat doen we in samenwerking met onder meer Bon, LEVL en het Kenniscentrum Welzijn, Wonen en Zorg. Die trajecten zullen we nu breder aanbieden aan geïnteresseerde partners uit het N-netwerk, met het oog op de uitwisseling van ervaringen.

We lanceren in het najaar een communicatiecampagne om een positieve beeldvorming te stimuleren over hoe diverse Brusselaars onze stad vormgeven. De focus ligt op verhalen van verbinding binnen het N-netwerk.

De VGC bouwt verder aan een warm onthaal van de nieuwe Brusselaars, samen met Bon. Op basis van de Vlaamse regelgeving bouwen we een vierde pijler uit in het inburgeringstraject: een traject op maat om het sociale netwerk en de participatie van inburgeraars te versterken. Die pijler is in Brussel niet verplicht, maar de VGC ziet dit als een kans om nieuwkomers nóg beter te onthalen binnen het Nederlandstalig netwerk. De VGC ontwikkelde samen met FMDO binnen dit kader reeds het buddyproject CoNnect. Na die proeftuin rollen we dat project nu verder uit, deels met Europese middelen. De ambitie is om meer organisaties uit het N-netwerk te betrekken en extra participatiekansen te creëren voor de nieuwe Brusselaars.

Brussel is een bruisende en levendige stad, waar mensen zich met elkaar verbonden voelen. Dat betekent dat we zullen investeren in betaalbare en duurzame energie. De energiecrisis bracht voor veel organisaties van het N-netwerk extra zorgen over de energiefactuur met zich. De VGC voerde een eenmalige financiële tegemoetkoming in de energiefactuur door. Daarnaast zorgen we via investeringssubsidies ook voor duurzame infrastructuuringrepen in de verschillende sectoren. Op die manier helpen we het werkveld in de transitie naar een klimaatvriendelijke stad en zorgen we ervoor dat de energiefactuur structureel verlaagt.

In het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport loopt dit najaar de infrastructuuroproep ‘Duurzame ingrepen’. Met die oproep willen we op langere termijn werken aan duurzame infrastructuur, onder meer via samenwerkingen met BRUXEO voor gratis energiescans en met FIX voor energie-ingrepen.

Met Plan Atelier staat het creëren van ruimte voor kunstenaars centraal. Deze legislatuur zijn er al 150 plekken gemaakt, met als laatste aanvulling het Magdalenaklooster in Jette. We blijven investeren in kwaliteitsvolle werkruimten voor kunstenaars. In 2023-2024 worden nieuwe werven opgestart en andere afgewerkt. Via een diversiteit aan experimentele plaatsen hebben we de mogelijkheid om zowel tijdelijke als langdurige werkruimten voor kunstenaars te tonen en zullen we dit debat ook blijven aanzwengelen.

Brusselse jongeren moeten de kans krijgen om tijdens hun schooltijd in contact te komen met kunst. Dankzij ‘*Kunstenaars in de klas*’ lopen jongeren samen met een kunstenaar een traject dat artistieke vaardigheden en competenties binnenbrengt in de schoolloopbaan.

Vele Brusselaars delen een passie voor lokale geschiedenis. Een podcastreeks brengt de verhalen achter foto’s uit de Erfgoedbank Brussel nu nog meer tot leven. Met een projectoproep gaan we op zoek naar Brusselaars die actie willen ondernemen rond het immaterieel erfgoed dat ze een warm hart toedragen en dat ze over willen dragen aan de volgende generaties.

Op 7 oktober 2023 organiseren we in de tuin van Le Grand Hospice voor het eerst Café Volonté: een feestdag waar alle geëngageerde vrijwilligers binnen het vrijetijdsaanbod in Brussel elkaar ontmoeten. Café Volonté is de ambitieuze opvolger van de eerste Trefdag in 2022, waarmee we de doelgroep verruimen naar de hele vrijetijdssector.

De VGC-dienst Sociaal-cultureel werk lanceert eind 2023 een nieuwe website. Die biedt onder meer een platform voor alle Brusselse sociaal-culturele verenigingen en hun activiteiten. De website werd vormgegeven in cocreatie met de doelgroep en beoogt een betere zichtbaarheid en vindbaarheid van de verenigingen.

Na goedkeuring van de samenwerkingsovereenkomst door alle negentien gemeenteraden, Muntpunt en de VGC vormen de Brusselse bibliotheken sinds begin september een regiobibliotheek met een gratis basisdienstverlening en gelijke tarieven en termijnen. We lanceren voor dit netwerk een nieuwe, frisse huisstijl en logo om zo een eenduidige, heldere en herkenbare communicatie voor iedere Brusselaar mogelijk te maken. De Brusselse bibliotheken winnen aan slagkracht dankzij een grotere zichtbaarheid en een betere dienstverlening aan hun leden.

Vanaf september 2023 investeren de VGC en de gemeenschapscentra samen in een toekomsttraject dat tegen eind 2024 moet leiden tot een gedeelde missie en visie voor de tweeëntwintig gemeenschapscentra (N22). De gemeenschapscentra gaan individueel aan de slag met de prototypes uit eerder onderzoek naar multifunctioneel ruimtegebruik, zodat we de verschillende inhoudelijke profielen binnen het netwerk zichtbaar kunnen maken. De N22 zullen binnen het toekomsttraject input krijgen van de N100, die bestaat uit honderd medewerkers, bestuurders, vrijwilligers, gebruikers en niet-gebruikers.

Er staan verschillende gemeenschapscentra in de steigers. Dit najaar heropent GC De Vaartkapoen de deuren van een nieuw huis vol ontmoeting en muziek. GC De Markten krijgt een nieuwe binnenplaats en onthaal en de publiekswerking zal opnieuw op volle capaciteit kunnen draaien in de loop van het voorjaar van 2024. In het najaar van 2023 gunnen we de *design & build*-opdracht voor de multifunctionele site Nekkersdal, zodat de werkzaamheden in 2024 kunnen starten.

In 2024 bestaat Paspartoe tien jaar. Het feestjaar startte in september met een uitstap van honderdtwintig kinderen en jongeren naar de Memorial Van Damme. Doorheen het hele werkjaar plannen we activiteiten met en voor de verschillende doelgroepen. Op 1 februari 2024 zetten we de verwezenlijkingen en doelstellingen van Paspartoe extra in de verf en belonen we onze partners met een spetterend feest.

Voorts is er de duurzame stedelijke ontwikkeling, voor en door Brusselaars. We ronden het participatieve stadsvernieuwingsproject Groenblauw bxl af, waarbij we de sociale cohesie in Brusselse wijken versterken door in te zetten op meer eetbaar buurtgroen. Op de tweetalige website *groenblauw.brussels* vinden Brusselaars of organisaties die zelf een project willen opstarten praktische fiches waarmee ze zelf aan de slag kunnen gaan.

Met de *Bruss-it*-oproep steunen we opnieuw projecten van Brusselse stadsmakers met goesting, die van hun buurt een leefbare, aangename plek willen maken. In de nieuwe editie behouden we het centrale thema ‘*Samenwerken aan een duurzame en leefbare stad*’ en de inhoudelijke clusters *Share-it*, *Reuse-it*, *Green-it* en *Activate-it*. In het najaar maken een aantal enthousiaste burgers deel uit van de jury die de projectaanvragen beoordeelt. In 2024 organiseren we een ‘*Bruss-it XL-event*’, om de vele *Bruss-it*-initiatieven in de kijker te zetten en ervaringen uit te wisselen.

We werken verder aan projecten die de Brusselse stadsvernieuwingsaanpak van de Duurzame Wijkcontracten verbinden met het Vlaamse instrument Stadsvernieuwing. Zo realiseren we onder meer twee nieuwe jeugdsites van D’Broej voor de werkingen ‘Vereniging Marokkaanse Jongeren’ en ‘Centrum West’. Ook werken we mee aan het stadsvernieuwingsproject op de Slachthuisite, samen met de Maatschappij voor Stedelijke Inrichting (MSI), Abattoir NV, de gemeente Anderlecht en de Erasmushogeschool Brussel.

In het deel ‘*Brussel zorgt en beweegt*’ leggen we de focus op jeugdhulp en mentaal welzijn. De jeugdhulpsector heeft het de voorbije jaren zwaar te verduren. Het aantal meervoudige problematieken neemt toe. Voor heel wat verontrustende thuissituaties vinden de organisaties nauwelijks nog een oplossing. De werkdruk ligt hoog en de sector heeft het moeilijk om mensen aan te trekken.

De VGC neemt een sturende rol op in de aanpak van deze crisis. Vanuit onze unieke positie dicht bij het Vlaamse beleid en nauw betrokken bij het werkveld, geven we mee vorm aan het Brusselse luik van het Vlaamse crisis- en investeringsplan voor de jeugdhulp. Samen met de Vlaamse overheid onderzoeken we hoe we de initiatieven voor de Brusselse jeugdhulp zullen coördineren. We blijven ook ruimte bieden aan vernieuwende Brusselse initiatieven in de jeugdhulp.

We zetten ons verder in voor het mentale welzijn van Brusselse kinderen en jongeren. In ons Administratiehuis loopt dit najaar een belevingsexpo van zowel TEJO (Therapeuten voor Jongeren) als van Cachet, een organisatie voor en door jongeren met jeugdhulpervaring.

Daarnaast pakken we de gezondheidsongelijkheid aan. Wijkgezondheidscentra (WGC) bieden daarvoor een antwoord op maat. We investeren dit jaar in de infrastructuur van het nagelnieuwe Goujonissimo in Kuregem, de renovatie van WGC De Brug in Sint-Jans-Molenbeek en helpen WGC Noord in de Noordwijk bij haar opstart. We werken samen met SAAMO Brussel en Logo om ook in Peterbos versterkt in te zetten op gezondheids promotie. We starten er een Brussels pilootproject ‘*Halt2Diabetes*’ op.

We ondersteunen ook de lokale dienstencentra verder als ankerpunten voor welzijnsvragen. We starten samen met hen een traject rond diversiteit om zo o.a. de toegankelijkheid van hun werking te verhogen voor de groeiende groep ouderen met een migratieachtergrond. We ondersteunen de lokale dienstencentra op het vlak van ICT en kennisdeling en we voorzien bijkomende subsidies voor onderlinge samenwerking tussen de centra.

Voorts lanceren we twee nieuwe duurzame investeringsoproepen. Zo dragen we structureel bij aan een klimaatrobuuste stad en een lagere energiefactuur. Organisaties uit de sectoren Welzijn, Gezondheid en Gezin kunnen sinds augustus 2023 projecten indienen om hun gebouwen energiezuiniger te maken. Daarnaast lanceren we in het najaar een oproep om ook de mobiliteit van de dienstverlening van welzijns- en zorgpartners te verduurzamen.

Inzake Lokaal Sociaal Beleid vinden heel wat Brusselaars moeilijk de weg naar de juiste hulpverlening. Daarom is het belangrijk dat welzijns- en zorgpartners de handen in elkaar slaan en zorgen voor een aanbod dat dicht bij de meest kwetsbare Brusselaars staat. We zorgen voor een stevig Lokaal Sociaal Beleid waarbij bruggen bouwen centraal staat. We zorgen voor de aanwezigheid van het sociaal werk in de schoolcontext en de vrije tijd via het project ‘*Welzijnsvragen op School*’ dat we uitwerken met het CAW Brussel en de diensten maatschappelijk werk van de ziekenfondsen. Door onthaalpermanenties te organiseren in de scholen zorgen we ervoor dat welzijnsnoden van gezinnen sneller gedetecteerd en opgevolgd worden. En we werken samen over Welzijns- en Gezondheidsbeleid met de Vlaamse en de Brusselse overheden. We maken werk van de afstemming rond de eerstelijnszone in Brussel, en geven mee vorm aan de zorgbekkens in het kader van het Geïntegreerd Welzijns- en Gezondheidsplan.

De realisaties op het vlak van uitbreiding van kwaliteitsvolle en beschikbare sportinfrastructuur binnen schoolaccommodaties werden in een overzichtelijke brochure gepubliceerd. Naar aanleiding van de komst van het openluchtwembad op de Abattoirsite, zal *Pool is Cool* al een aantal zweminitiatieven op de site organiseren. We lanceren in oktober 2023 een campagne ‘*Betaalbare sportclub*’ om sportclubs, hun besturen en de sporters zelf te informeren over alle bestaande kortingssystemen. Naast een interactieve video die informeert, biedt de Sportdienst ook praktische begeleiding aan.

De VGC-Sportdienst lanceert en ondersteunt een lerend netwerk voor haar sportclubs. Dit netwerk biedt een platform voor de clubs om te leren van elkaar, externe expertise op te bouwen en informatie uit te wisselen over actuele thema’s binnen clubwerkingen.

We werken verder aan een betere vindbaarheid van het VGC-sportaanbod door een bijkomende *interface* te bouwen die de activiteiten ook rechtstreeks laat doorvloeien naar het Brussels sportkadaster. Op die manier kunnen de Brusselaars een volledig aanbod vinden in het kadaster via de gewestelijke website *sport.brussels*.

De VGC-Sportdienst organiseert sinds 2013 samen met de Vlaamse Trainersschool de cursus ‘*bewegingsanimateur*’. Door de jaren heen werden zo meer dan tweehonderd nieuwe lesgevers opgeleid. De Vlaamse Trainersschool hertekende de opleiding grondig, samen met de VGC. In de paasvakantie 2024 zal de VGC de gloednieuwe cursus ‘*Coach 4 Skills*’ organiseren. Door op meer specifieke motorische vaardigheden in te zetten, verwachten we dat de kwaliteit van de lesgevers en dus ook van het sportaanbod er nog op vooruitgaat.

Het mag duidelijk zijn: opnieuw gaan we met de Vlaamse Gemeenschapscommissie dus een bijzonder productief jaar tegemoet. We grijpen zo veel mogelijk kansen aan - en creëren die zelf - om Brusselaars samen te brengen, te versterken, te ondersteunen. Dat doen we zelden alleen. We werken samen met een bontheid aan overheden, organisaties en personen die een band hebben met Brussel en het N-netwerk. We verbinden ons ertoe de engagementen uit deze beleidsverklaring met verve na te komen – en meer te doen dan dat.

Iedereen die in Brussel de dingen in beweging wil brengen, kan terecht bij de VGC. Dat moet de doelstelling zijn. Dat is niet enkel nodig om vooruit te geraken en aan veerkracht te winnen, het is ook de manier waarop we naar stad en samenleving kijken. Kort gezegd: Brussel is wat we delen. De VGC wil de dynamiek verder aanzwengelen. Ik kijk uit naar het debat. (*Applaus*)

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik wens iedereen een vruchtbaar werkjaar ten dienste van onze Vlaamse gemeenschap in Brussel. Het College begint het laatste jaar van deze bestuursperiode met een wissel. De ploeg die in 2019 eraan begon, heeft de finish niet gehaald.

Het is tijd voor een tussentijdse evaluatie. Vier van de vijf beleidsjaren zijn gepasseerd en ondertussen kennen we elkaar iets beter en hebben we ook het College en de individuele collegeleden een beetje beter leren kennen. We zien hun prioriteiten van deze beleidsperiode, de thema's waarop ze zich hebben willen profileren. Mijn evaluatie is misschien gekleurd of kort door de bocht, maar de meerderheid kan mij straks corrigeren, nietwaar?

Bij de collegevoorzitter was fietsen, fietsen, fietsen al wat de klok sloeg. Een echt Mobiliteitsbeleid iets minder, maar goed. Alleszins bitter weinig aandacht voor Welzijn en Gezondheid, zowel in de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) als hier. Ook kinderopvang bleef een nijpend zeer. Veel verder dan vingerwijzen naar Vlaanderen kwam ze helaas niet. Een echte collegevoorzitter zet de lijnen uit, maar dat hebben we haar veel te weinig zien doen.

Bij collegelid Sven Gatz moest ik onmiddellijk denken aan de Begroting. Niet die van de VGC, maar van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Maar om hem niet uitsluitend daarmee lastig te vallen, wil ik het kort hebben over zijn andere speerpunt: Meertaligheid. Daar is op zich niets mis mee - collega Gilles Verstraeten zal er nog op wijzen - maar wat is er gebeurd met het Nederlands als sociale hefboom, de tweetaligheid, de taalwetgeving en de taalrapporten van de vice-gouverneur? Hierover horen we hem helaas niet.

Collegelid Ans Persoons is vandaag niet aanwezig, maar ik ken haar vooral als Brussels schepen. Ik zal het dus hebben over haar voorganger, de heer Pascal Smet. Hij profileerde zich, helaas voor hem misschien te veel op het eind, op Internationale Relaties en het imago van Brussel. Het openluchtwembad geef ik toch een eervolle vermelding, maar laat ons eerlijk zijn: het is vooral Vlaams geld dat hierin wordt geïnvesteerd.

Wat ik dus mis, is het uitdragen van de Vlaamse Gemeenschap en het VGC-beleid. Meer ambitie tonen en het verdedigen van het Vlaamse beleid, dat is wat écht het verschil maakt in Brussel en op sommige vlakken zelfs ervoor zorgt dat Brussel niet helemaal kopje onder gaat.

Tijdens deze bestuursperiode hebben we een verontrustende trend van 'vergewestelijking' of 'cocomisering' van exclusieve Gemeenschapsbevoegdheden door deze meerderheid vastgesteld. Ik verwijs als nieuwste voorbeeld naar de nakende integratie van het VGC-sportaanbod in het kadaster van de gewestelijke website *sport.brussels*. De oprichting van het gewestelijk sportkadaster heeft bijna tien jaar geduurd en honderdduizenden euro's gekost, maar het resultaat is nog steeds ontoereikend. Het boezemt me dus weinig vertrouwen in dat we rekenen op dat platform om het Nederlandstalig sportaanbod onder de aandacht te brengen. Het aanbod van de VGC is goed, maar het volstaat niet. Er is te weinig ondersteuning van andere niveaus, niet in het minst van de gemeenten. Daarnaast ondermijnt

het de zichtbaarheid van de VGC. Ik pleit al jaren voor een meer ambitieus Sportbeleid als motor van Nederlandstalige en Vlaamse zichtbaarheid in Brussel. Het blijft vooralsnog prediken in de woestijn. Dit is misschien slechts een kleine stap, maar mijn inziens niet in de goede richting.

Daarnaast zien we in de Beleidsverklaring 2023-2024 dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in feite opdrachten afstoot aan de Gemeenschappen. Zo moet de VGC inzetten op een veilige omgeving in het nachtleven door het trainingsaanbod voor organisaties en personen van uitgaansetablisementen te verzorgen. Nochtans is dat een taak voor de gemeenten en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Waarom zou Brusafe dergelijke opleidingen niet kunnen organiseren? Waarom moet de VGC een rol spelen in het gewestelijk actieplan tegen seksuele intimidatie in het nachtleven?

Ik vind het doorgaans goed dat de VGC zich vernieuwend en ambitieus opstelt, maar het geheel moet wel coherent blijven. Dat geldt bv. ook voor het project voor de verbetering van de relatie tussen politie en jongeren. Zoals ik eerder al zei, was dit niet meer dan *window dressing*. De echte problemen bevinden zich tussen de negentien gemeenten en de zes politiezones. Aan die problemen werd in de laatste jaren geen sikkepit veranderd.

Het Vlaamse regeerakkoord is - ondanks externe zware crises zoals corona en de oorlog in Oekraïne - quasi integraal uitgevoerd. Ook in deze beleidsverklaring merk ik dat de meeste projecten en beslissingen in de laatste fase van uitvoering zitten. In welke mate is het huidige Bestuursakkoord ondertussen uitgevoerd? Welke beloftes zullen de eindmeet niet halen? Wat had de collegevoorzitter graag zelf anders gezien?

In de loop van de bestuursperiode heeft een nieuwe rapportering het licht gezien en we hebben allemaal ervaren dat dat een verbetering is. Alleen zijn de lezing en de opvolging van het geheel doorheen de jaren iets moeilijker geworden.

Over het algemeen, en sommigen collega's zullen dat beamen, zien we vandaag nauwelijks gewijzigd beleid. Er staan goede zaken in de beleidsverklaring, dat durf ik zeker zeggen, en daar heeft de Vlaamse voogdij waarschijnlijk ook mee te maken, maar fundamenteel missen we ideeën die de bedreigingen en uitdagingen van Nederlandstaligen en de Vlaamse Gemeenschap in Brussel aanpakken. En die uitdagingen zijn er nog steeds en ze zijn groot.

Daarom kan ik maar niet begrijpen dat de meerderheidspartijen een partij als DéFI naar de mond praten en zelfs hun programmapunten willen overnemen. Ken uw geschiedenis! Het FDF was een anti-Vlaamse, ja zelfs bijwijlen openlijk racistische partij. Het huidige DéFI is de rechtstreekse erfgenaam hiervan. De partij heeft nooit afstand genomen van deze standpunten en wil nu de garanties voor Nederlandstaligen schrappen. Daarnaast wil de partij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, de Vlaamse en de Franse Gemeenschapscommissie bij elkaar voegen. Eerder deed collegelid Sven Gatz een voorstel dat ook volledig die richting uitgaat. Collega's, er staat dus veel op het spel.

De positie van het Nederlands vandaag in Brussel is verbeterd bij menig Brusselaar en dit is exclusief de verdienste van de volgehouden inspanningen en middelen van de Vlaamse Gemeenschap. Maar dat biedt helaas geen zekerheid voor de toekomst. Zo veggen de Brusselse gemeenten en openbare instellingen al jarenlang, zelfs decennialang, hun voeten aan de

taalwetgeving. De Brusselse Hoofdstedelijke Regering staat erbij, kijkt ernaar en laat betijen. Ik hoor daar nog steeds geen enkele wijziging.

Een ander pijnpunt betreft de samenwerking met de gemeenten. Daar hameren wij reeds jarenlang op. Ik zie geen enkele beleidsdaad die daar iets wil aan doen. De VGC moet het al te vaak alleen doen. Er wordt te weinig gedaan voor de Brusselse Vlamingen in de meeste gemeenten, in sommige gemeenten zelfs niets. De Franstalige schoolvakantie is daar een voorbeeld van. Plots is een groot stuk van het vakantieaanbod voor onze Ketjes verdwenen. Opnieuw vegen vele gemeenten dus hun voeten aan hun grondwettelijke taak om ook Nederlandstalige dienstverlening te verzorgen.

De verontrustende budgettaire en financiële situatie waar sommige gemeenten zich in bevinden, noopt tot crisisbeheer. De begroting van de meeste gemeenten is ronduit dramatisch. Wie weet zorgt dat voor opportuniteiten bij een eventuele hervorming... Maar ik ben toch vooral waakzaam. Het College moet minstens even waakzaam zijn, want vaak zitten steeds dezelfde partijen in de meerderheid binnen die gemeenten. We moeten erover waken welk beleid gevoerd wordt voor de Nederlandstaligen, want er wordt al zo weinig gedaan voor de Brusselse Vlamingen. De vrees bestaat dat men, onder het mom van crisisbeheer en besparingen, verder snoeit in het Nederlandstalig aanbod.

Collega's, we lezen ook positieve zaken in de beleidsverklaring, zoals het feit dat de Brusselse bibliotheken nu een regiobibliotheek vormen, met een gratis basisdienstverlening en gelijke tarieven en termijnen. Het zou misschien interessant zijn om daar in de Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport dieper op in te gaan. Op gewestelijk niveau is een gelijkaardige oefening aan de gang, maar dan voor de zwembaden. Daar wachten we al vier jaar op een beslissing. Het probleem is gekend: er is nauwelijks zwemwater. De gemeenten kunnen dat probleem niet aan. Er zou dus een gewestelijke structuur moeten komen, maar we staan nog altijd nergens. Dat heeft ook een rechtstreekse impact op onze Vlaamse Ketjes.

Een ander positief project is uiteraard het toekomstige zwembad op de Abattoirsite, waar in deze beleidsverklaring opnieuw naar verwezen wordt. Het project komt er hoofdzakelijk dankzij de financiering van de Vlaamse Gemeenschap. Zodra het project goedgekeurd wordt in het kader van de projectoproep '*Bovenlokale sportinfrastructuur*', zullen er nog meer middelen van de Vlaamse Gemeenschap naar het project gaan.

Ik verwijs nog naar een ander mooi project, het Amerikaans Theater, dat hier niet vermeld staat omdat volgens mij de VGC niet rechtstreeks betrokken is. Dat is een project van de Vlaamse Gemeenschap en onze minister van Cultuur Jan Jambon. Het toont de ambitie van Vlaanderen om in Brussel te investeren en daar een nieuwe cultuurtempel uit de grond te stampen, die opnieuw die grote en belangrijke rol van de Vlaamse gemeenschap in Brussel zichtbaar maakt. We kijken uit naar de verdere stappen hierin. Ik hoop dat iedereen op zijn of haar niveau bijdraagt aan de totstandkoming ervan.

Tot slot, het is duidelijk dat Vlaanderen veel doet voor Brussel, het is nu aan dit College om daarbij zelf meer ambitie aan de dag te leggen. Ik reken dus op u, collega's, om dit laatste jaar extra uw best te doen en het VGC-beleid en de Vlaamse belangen in Brussel nog sterker te verdedigen.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): We bespreken vandaag de laatste beleidsverklaring van deze legislatuur. Het begon allemaal met '*Brussel is wat we delen*'. Dat geldt zeker ook

voor de VGC, want de VGC is wat we samen delen. De prestaties waar we met zijn allen trots op zijn, waarover we debatteren en stemmen, zijn het resultaat van de inzet en toewijding van de Administratie, van vrijwilligers, van medewerkers en kabinetten, van middenveldorganisaties, van bezoekers en deelnemers enzovoort.

Neem bv. de N100: medewerkers, bestuurders, vrijwilligers, gebruikers én niet-gebruikers geven daar samen input voor het toekomsttraject van de gemeenschapscentra. Samen werken we aan een beter Brussel. De successen boeken we dankzij de inzet en de zorg van verschillende mensen samen. Daar zijn we de betrokkenen dankbaar voor en daar zijn we trots op.

De strijd tegen de armoede is een rode draad door het Bestuursakkoord en het Meerjarenplan, en ook in deze verklaring horen we concrete acties: de terugbetaling van schoolonkosten; we vieren tien jaar Paspardoe; en er is ook de steun aan de babytheken. We krijgen een tussentijdse evaluatie van het Armoedeplan, een bijsturing van de armoedetoets, en vorming over armoede voor het personeel.

Verder is er de organisatie van ‘*Playcation*’. Deze zomer hebben we genoten van het eindfeest van Park Poétik in Vorst en Sint-Gillis en van Ça Roule in Laken. Dankzij deze initiatieven hebben veel Brusselse Ketjes kunnen genieten van hun zomervakantie in onze eigen stad.

Uit al deze voorbeelden blijken veel empathie en een constante drang naar meer kwaliteit en een verbetering van het beleid.

Die kwaliteiten zouden we ook graag zien bij de Vlaamse Regering. De discussie tussen N-VA en cd&v over de Septemberverklaring is een slechte *sequel* van vorig jaar. Toen ging het over kindergeld, nu over kinderopvang. Dat het absolute leeuwendeel van de middelen daarvoor in de Vlaamse Regering zit, is een feit, ook al blijft de N-VA-collega daarover het licht van de zon ontkennen.

Met Groen hebben we trouwens een becijferd plan voor de kinderopvang: er is 2 miljard euro nodig tegen 2030, waarvan 302 miljoen voor de eerste vijf maatregelen in 2024, waarvan 110 miljoen om het aantal kinderen per begeleider op een redelijk niveau te brengen, want negen is te veel. We hopen dus dat cd&v deze keer wel extra middelen kan bekomen, maar het zegt wel wat over de samenhang en dialoog in een ploeg, als dat met een ultimatum via de pers moet verlopen.

Dit College doet wat het kan, werkt goed samen en prefinanciert plaatsen in de kinderopvang. Het plant ook richting en voorbij 2026.

De meest prangende kwestie is de zoektocht naar geschikt personeel. Ook daar neemt de VGC al een pak initiatieven, denk maar aan de ‘*learning by doing*’-trajecten, waarbij kinderbegeleiders al aan de job beginnen en intussen hun opleiding vervolmaken.

We horen de N-VA-collega zeggen dat er vooral veel meer moet gebeuren. Mijn vraag is: met welk geld? De laatste euro van de VGC-begroting wordt jaarlijks goed besteed. Zeg gerust waar er voor u dan bespaard mag worden. De Vlaamse Regering weet intussen soms niet wat gedaan met haar geld. Denk maar aan, om er eentje te noemen, de bijna 40 miljoen euro voor een Vlaams culinair centrum in Antwerpen, met corona relancemiddelen. En dat terwijl de nood zo hoog is in de kinderopvang en het onderwijs.

De kinderopvang is zeker niet de enige sector in de problemen. De nood aan een crisismanager in de jeugdzorg, aangesteld met Vlaamse en eigen VGC-middelen, toont dit aan. Kan het College ons wat meer vertellen over de opdracht en de timing van deze aanstelling? Hebben we al een zicht op het aandeel van het beschikbare budget van in totaal 100 miljoen euro voor Brussel?

Het lerarentekort is een andere grote uitdaging. De urgentie is al jarenlang bekend: zowel de instroom als de uitstroom is een probleem. De VGC doet wat ze kan en we zijn blij dat er bestaande acties worden verdergezet, zoals het gratis maken van de opleiding. Een van de andere maatregelen van de VGC is de extra ondersteuning van zijinstromers. Vorig jaar had het collegelid een honderdtal leerkrachten-in-spe als doelstelling, hoeveel zijn het er uiteindelijk geworden? En hoe ziet het doel eruit voor het komende jaar?

Bij het beperken van de uitstroom zijn er scholen die uitstekende resultaten halen, en tegelijk een hoge tevredenheid hebben bij het lerarenkorps. We hadden daar net voor de zomer een discussie over met als voorbeeld de Michaela-school in Londen en we bekeken toen welke kritische succesfactoren daarbij een rol spelen. Collegelid Sven Gatz noemde een aantal belangrijke elementen: de professionalisering van de leiding, de interne organisatie van scholen, visie en leiderschap bij de directie... Ik wou graag weten met welke van die hefboomen het collegelid samen met het OCB aan de slag gaat om de schoolteams te versterken?

Ook hier liggen de sleutels toch vooral in handen van de Vlaamse Regering en daar blijft het uitkijken naar echt impactvolle maatregelen. Er zijn de proeftuinprojecten, die interessante innovaties mogelijk maken: denk aan de twee scholen die vierdaagse schoolweken aanbieden (Papageno en Weg-Wijzer). Dat is een interessant initiatief maar het is de vraag of dat een grote ommezwaai zal betekenen. Er was de aankondiging van de nieuwe 'leerkracht-specialisten', maar daar was toch vooral ongerustheid dat deze salarisverhoging voor een klein aantal leerkrachten eerder zou leiden tot problemen dan oplossingen. Het is ook onduidelijk hoeveel Brusselse scholen daarmee gaan werken. In juni 2023 was het nog te vroeg, maar heeft het OCB intussen al cijfers?

Er zijn ook vragen over de relevantie van de huidige lerarenopleiding en als we terugblikken en evalueren merken we dat er veel ballonnetjes en ideetjes werden gelanceerd. De balans oogt echter, zo kort voor het einde van de regeerperiode, toch mager voor de Vlaamse minister van Onderwijs Ben Weyts. We hadden de minister met zo'n belangrijke competentie nochtans graag zien excelleren.

Excelleren doet de VGC anders wel met bv. de infrastructuurdossiers. Zo komt er een recordaantal infrastructuurprojecten voor het onderwijs. Dit lijkt ons een mooie illustratie van het feit dat dit College al het mogelijke doet om de VGC-werking te ontwikkelen en versterken. Dit alles gebeurt in een context waarin de vraag enorm is. Bij dit alles wou ik graag twee dossiers vermelden. Het ene is voor de secundaire school in Etterbeek/Elsene. Welke eventuele knelpunten zijn daar nog? Zijn hier al oplossingen voor uitgewerkt?

Een ander dossier is dat de secundaire school op de Tour & Taxis-site. Daar was afgelopen maandag een discussie over. Afgelopen maandag zei Brussels schepen Faouzia Hariche, bevoegd voor het Franstalig onderwijs, dat er geen haast is met de bouw van die Nederlandstalige school omdat er in Noord-Brussel al een voldoende groot aanbod zou

bestaan. Dat was toch een verrassende uitspraak in een context waarin wij hier al jarenlang spreken over een tekort.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Ik heb dat altijd al gezegd.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Een context waarin we ook al het mogelijke doen om dit tekort op te vangen. Ik wou dus graag van het collegelid horen of hij die inschatting deelt. (*Samenspraken*).

Ik bedank raadslid Mathias Vanden Borre alvast om het probleem ook op te nemen in die lokale gemeenteraad.

Klopt het inderdaad dat er in die regio op korte termijn voldaan is aan de vraag?

Op het vlak van infrastructuur zijn we ook blij met drie extra locaties voor het Huis van het Kind. Zo gaat men naar tien plaatsen. Heeft het College al zicht op de mogelijke locaties en de timing ervoor?

Fantastisch is ook dat het College de afgelopen jaren systematisch opportuniteiten heeft gezocht en gevonden om de gebouwen klimaatneutraal te renoveren en alle infrastructuur zo groen mogelijk aan te kleden. Hierbij denk ik bv. aan de speelplaatsen die met bomen en meer groen werden voorzien.

Iets wat ik niet terugvind in de Beleidsverklaring 2023-2024, maar waar ik persoonlijk van vind dat het heel interessant had kunnen zijn, was het project rond de dialoog tussen jongeren en agenten in de omgeving van het Zuidstation. We hebben gezien dat dit item nog brandend actueel is. Ik wou dan ook graag weten of er een vervolg komt op dit initiatief, hetzij in andere zones, hetzij in dezelfde zone van Brussel-Zuid. Of is de inschatting hier dat het werk af is?

Wat Sport betreft zijn we benieuwd naar de initiatieven van *Pool is Cool*. Dit is een fantastische organisatie die gevestigd is op de Abattoirsite. Gaat deze organisatie een aantal zweminitiatieven nemen? Kan het College al een tipje van de sluier lichten over die zweminitiatieven?

In ieder geval zijn we enthousiast over beslissing om sportcoaches meer opleiding te geven. Enerzijds, gebeurt dit om hun vaktechnische kennis en kunde te versterken. Zo kunnen ze, nog beter dan ze vandaag al doen, de hand aan de ploeg slaan. Anderzijds, gebeurt dit ook zodat de coaches allerhande kortingen die er zijn, kunnen vinden voor alle doelgroepen. Uiteraard is dit alles belangrijk om de toegankelijkheid en de sociale en inclusieve functie van sport te versterken. Sport is inderdaad goed voor de gezondheid en het sociaal netwerk. Dat is nogmaals een mooi voorbeeld van de manieren waarop dit College de armoedebestrijding aanpakt.

De mooie infrastructuur waar we het daarnet over hadden, wordt ook opengesteld voor zoveel mogelijk Brusselaars. Dit gebeurt onder meer via de Brede School. Dankzij een hertekende aanpak waar meer dan driehonderd mensen aan participeerden, zullen nu nog meer kinderen en jongeren kunnen genieten van dit brede aanbod. De Beleidsverklaring 2023-2024 was op dit vlak nogal summier. Wat moeten wij ons concreet voorstellen bij de verruiming van die doelgroep tijdens de komende jaren?

Op het vlak van infrastructuur zijn ook de prachtige bibliotheken van de Vlaamse Gemeenschap voortaan gratis toegankelijk. Deze bibliotheken kunnen van nu af aan genieten van een eengemaakt beleid. Voor ons is dit alvast een heel positieve zaak.

Last but not least wil ik het hebben over inclusie. Inclusie is een domein waar, in samenwerking met heel wat partners, ook heel wat mooie initiatieven worden genomen. Kan de collegevoorzitter iets meer vertellen over de coaching voor VGC-animatoren die werken met kinderen en jongeren met een handicap?

De werking van de VGC is zo sterk als alle toegewijde inspanningen samen van iedereen die zich ervoor inzet. We leven in uitdagende omstandigheden. Het is aan de VGC om zich zo goed mogelijk aan te passen aan de steeds veranderende en complexe realiteit.

De VGC speelt die rol goed - ik zou zelfs durven zeggen uitstekend - volgens onze fractie. We steunen het beleid van dit College. We zijn trots op de belangrijke bijdrage van de VGC aan een gedeeld Brussel. We wensen de Vlaamse Regering dezelfde samenhang en vooral dezelfde daad- en slagkracht toe om het meeste te halen uit de beschikbare middelen.

Beste collegeleden, we kijken uit naar uw antwoorden en natuurlijk ook de concrete resultaten van uw werk gedurende dit komende jaar.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Bedankt mevrouw de collegevoorzitter voor uw uiterst boeiende uiteenzetting. Uw beleidsverklaring begint met een gedeelde vaststelling: de VGC beweegt soepel mee met Brussel en de noden van haar burgers. Een beetje te soepel naar mijn mening om op lange termijn nog de instelling te blijven die ze al jaren is geweest: een sterke, betrouwbare en toegankelijke partner ten dienste van alle Nederlandstaligen in Brussel. *Enfin*, dit was alvast de doelstelling bij de oprichting van de VGC.

Kwaliteit blijft niet zomaar. Dat geeft u zelf aan in de introductie van uw beleidsverklaring. Een heleboel uitdagingen komen op ons af, die allesbehalve eenvoudig op te lossen zijn. Zo is er het tekort aan beroepskrachten in het onderwijs, de stijgende druk op de zorgsector, de lacunes in de kinderopvang, de achteruitgang van het onderwijsniveau, het vervagen van de Nederlandse taal in Brussel en uiteraard het tekort aan plaatsen in het onderwijs voor de Nederlandstaligen.

Al deze vaststellingen hebben een gemene deler; namelijk de druk van de immigratie op onze instelling, op onze samenleving. Dat is, denk ik, meteen de grootste lacune van deze beleidsverklaring: het niet durven benoemen van een maatschappelijke uitdaging die voor nefaste bijwerkingen zorgt. Verder heeft u wel gelijk: de armoede, jeugdwerkloosheid, stijgende prijzen en de klimaatcrisis stellen onze samenleving, en bij uitbreiding onze instellingen zoals de VGC, op de proef. Maar wie de oorzaak van heel wat problemen ontkent, tast in het duister.

Nu, ik ben hier niet om te zeggen dat alles wat u onderneemt slecht is. Verre vandaar! Het is dankzij de talloze medewerkers of vrijwilligers dat de VGC kan blijven functioneren in een steeds complexere wereld. De VGC was, is en moet de houvast blijven voor al wie toenadering zoekt tot het Nederlands in Brussel. De VGC gebruikt al het N-logo om dit duidelijk te maken. Zoals u het zelf zo mooi verwoordde: wie het N-logo ziet, is in goede handen. We gaan niet opnieuw de discussie over dit logo aangaan, maar goed...

Maar soms durft de slinger wel eens door te slaan. Nog geen twintig jaar geleden ging de VGC actief op zoek naar anderstaligen om het Nederlandstalig onderwijs in Brussel te versterken en in stand te houden. Tal van acties, initiatieven of evenementen werden georganiseerd ter promotie, versterking of verankering van het Nederlands in onze hoofdstad. Twintig jaar later zijn we het slachtoffer geworden van ons succes. Meer en meer ziet men in de VGC een reddingsboei voor een financieel uitgeput gewest. Meer en meer stelt de VGC zich op als een substituut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest terwijl de VGC voordien eerder complementair was. Meer en meer dient de VGC de belangen van alle Brusselaars terwijl ze er oorspronkelijk was voor de Nederlandstaligen. Dat is de pijnlijke realiteit van een goedwerkende overheid. Het is nog niet te laat om daar iets aan te veranderen.

In het onderwijs zien we al jaren de kwaliteitscijfers achteruitgaan. Na jaren relativeren van dat verschijnsel zien we nu waar dit toe leidt. Een dreigende ineenstorting van het systeem omdat leerkrachten steeds verder in het nauw geduwd worden. Van hen wordt zowat alles verwacht: gaande van de opvoeding van kinderen tot het leren van de Nederlandse taal, met daartussen nog wat crisismanagement, culturele conflicten en af en toe nog eens wat lesgeven. Tegelijk mogen leerkrachten steeds minder: leerlingen op hun hiaten wijzen, ouders inlichten over gedragsproblemen, respect en orde vrijwaren of gezag uitoefenen, is amper nog mogelijk. Al deze essentiële taken zorgen ervoor dat leerkrachten het niet meer zien zitten. En dan zeker niet in de scholen waar het N-logo een soort relikwie is geworden van de Nederlandse taal en waar het Nederlands soms nog maar amper een plaats heeft.

We bouwen in onze hoofdstad steeds nieuwe scholen bij maar we weten eigenlijk niet wie daar les moet gaan geven. Er studeren bovendien jaarlijks duizenden scholieren af maar overall in onze samenleving stelt men vast dat dit eigenlijk nauwelijks effect heeft op de groter wordende tekorten in functies die er toe doen in onze samenleving. Een op vijf Brusselaars studeert af aan een Nederlandstalige school. De impact van dat ogenschijnlijk succes blijft echter onduidelijk. We slagen er met onze Brusselse scholen niet in tweetalige ambtenaren af te leveren voor onze lokale, gemeentelijke besturen. We slagen er niet in onze zorg en onze kinderopvang te voorzien van goed opgeleide Nederlandstalige personeelsleden. Naar technisch personeel in de bouw en aanverwanten is het met een vergrootglas zoeken. Leerkrachten, politiemensen en brandweerlieden komen amper vanop de Brusselse schoolbanken.

Het is dringend tijd om het *'laissez-faire'*-beleid van het afgelopen decennium om te gooien en van het Nederlands een absolute prioriteit te maken. Of je thuis nu Frans, Engels, Russisch, Chinees of Arabisch spreekt: Nederlands moet opnieuw de onvoorwaardelijke voertaal worden binnen onze Brusselse onderwijsinstellingen. Dat wil niet zeggen dat er geen plaats kan zijn voor andere talen binnen het educatief project. De prioriteit moet ondubbelzinnig zijn dat wie afstudeert het Nederlands voldoende machtig is. Die nadruk ontbreekt nog steeds terwijl we al meer dan tien jaar alarmerende signalen ontvangen vanuit de realiteit.

Een gelijkaardige denkoefening dient ook gemaakt te worden voor de andere beleidsdomeinen van de VGC. Met het Nederlands onder de knie of de proactieve wil om deze taal machtig te zijn, is een groot aanbod toegankelijk. Zo kunnen twee kerndoelen nagestreefd worden: kwaliteit en inclusie.

Het zal u wellicht verwonderen dat ik het hier over inclusie heb. Ik ben het woord dat hier zo vaak gebruikt wordt even gaan opzoeken. Inclusie betekent dat iedereen met of zonder beperking mee kan doen in de samenleving. Of anders verwoord: de insluiting in de

samenleving van achtergestelde groepen op basis van gelijkwaardige rechten en plichten. De achtergestelde groepen zijn er in overvloed. De gelijkwaardige rechten worden in het breed uitgesmeerd. Maar wat gebeurt er met de plichten? Daar zie ik vaak weinig van terug. Ik vind er ook weinig van terug in deze beleidsverklaring.

Het College maakt met veel lof in haar Beleidsverklaring 2023-2024 reclame voor de talloze initiatieven die ze neemt ten aanzien van de achtergestelde groepen. Impulssubsidies, vrijetijdsaanbod, terugbetaling van schoolkosten, ondersteuningstrajecten, inburgeringstrajecten, enzovoort. Ze zijn er allemaal. Ieder individu dat het moeilijk heeft, kan terecht bij de VGC om hulp. Maar met welk doel doet men dit eigenlijk? Het is zoeken naar een antwoord op deze vraag. In theorie zouden al deze initiatieven ten dienste moeten staan van het Nederlands en van de Vlaamse gemeenschap in Brussel, gaande van de taal tot de cultuur, de gebruiken, de normen en de waarden. In de praktijk dienen ze echter jammer genoeg om de diversiteit die er al heerst, nog meer te vergroten.

Diversiteit mag in tegenstelling tot het huidige beleid geen doel op zich zijn. Het moet een factor zijn die in rekening genomen moet worden. Met “*allemaal anders*” creëer je geen cohesie, geen netwerk, geen gemeenschap. Met “*allemaal anders*” krijg je een lappendeken aan uitzonderingen die geldverslindend en arbeidsintensief zijn. Meestal zie je het einde van de tunnel niet. Een inburgeringstraject moet in Brussel een verplichting zijn, in tegenstelling tot wat ik net heb gehoord. De subsidies en initiatieven voor nieuwkomers, anderstaligen en mensen in allerlei subgroepen moeten dienen om ze nauwer te betrekken tot de Vlaamse gemeenschap.

Het finale doel moet zijn dat al deze mensen met verschillende stempels of labels uiteindelijk volwaardige Nederlandstaligen worden van wie binnen tien of twintig jaar niet meer kan en moet worden gezegd dat ze een migratieachtergrond hebben of in kansarmoede leven. Er zijn genoeg kansen, maar slagen behoort tot zij die er de wil voor hebben.

Het is hoog tijd om daadkrachtiger op te treden en minder aan het toeval over te laten. Wie zich niet wil conformeren, wie geen moeite wil doen, hoeft niet meer te rekenen op ondersteuning van de VGC. De huidige omgang met diversiteit creëert de problemen van morgen. Niet omdat er geen aandacht is voor de specificiteit van elk individu, maar omdat er geen uitdaging is om die verschillen los te laten.

In dit verband zou de VGC een drijvende kracht moeten zijn. In de Beleidsverklaring 2023-2024 moet ik echter vaststellen dat de rollen te vaak omgedraaid worden. Er zijn projecten, initiatieven en subsidies voor al wie in moeilijke papieren zit of struikelt over extra drempels. Over de gewone of modale Nederlandstalige Brusselaar of Brusselse Vlaming valt weinig te lezen.

Zo kom ik weer bij het thema onderwijs terecht. Het is al even geleden dat we nog kamperende ouders hebben gezien aan de schoolpoort. Maar het gebeurt jammer genoeg elk jaar opnieuw dat niet iedereen een plaats kan bemachtigen in een Nederlandstalige school in Brussel. Zoals ik al vaak zei, is dat des te schrijnender wanneer het gaat om homogene Nederlandstalige gezinnen.

Er zijn al veel acties ondernomen om de aanmeldingsprocedure van leerlingen te verbeteren en die zijn ook zichtbaar. Toch zou de VGC nog een tandje moeten bijsteken. Ik herhaal dan ook mijn pleidooi voor een 100 %-voorrangsregel voor Nederlandstaligen. Die blijft een

absolute prioriteit, want anders stelt de ‘V’ in VGC niet veel meer voor. Voor sommige collegeleden, mijnheer Sven Gatz, die de VGC liever zien verdwijnen en zien opgaan in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, is dat misschien een natte droom.

Een andere groep die u al dan niet bewust bent vergeten, zijn de Vlaams-Brusselse senioren. Het valt niet te ontkennen dat de vergrijzing een uitdaging is, naast de klimaatcrisis, armoede, jeugdwerkloosheid of stijgende prijzen. Een aantal jaren geleden hadden we het nog over 150.000 senioren in Brussel. Zij behoren niet allemaal tot de primaire groep van homogeen Nederlandstaligen, maar zij zijn op dit ogenblik wel de grootste slachtoffers van een beleid dat enkel is gericht op maatschappelijke problemen, die onder meer worden veroorzaakt door de onophoudelijke stroom aan nieuwkomers.

Ik hoef u niet te herinneren aan de schrijnende toestanden in de woonzorgcentra tijdens de coronacrisis. Waar is uw welzijnsondersteuning in de zogenaamd tweetalige Irisziekenhuizen en in de Vlaamse woonzorgcentra? Hoe wilt u optreden? Ik lees het nergens, en dat is schandalig voor al wie jarenlang heeft bijgedragen tot de welvaart van onze samenleving. Het is onder meer dankzij hen dat onze VGC middelen heeft om de al dan niet theoretische aanwezigheid van het Nederlands te vrijwaren.

Veel senioren willen zo lang mogelijk thuisblijven vanwege de schrijnende omstandigheden in sommige rusthuizen en woonzorgcentra. Waar zijn de extra inspanningen voor thuisondersteuning voor die mensen? Wat zijn uw ambities voor de versterking en uitbouw van de o zo nodige lokale dienstcentra die werk leveren om mensen in hun vertrouwde omgeving te laten wonen? Nogmaals, ik heb er niets over gelezen, behalve “*een traject rond diversiteit opstarten*”. Ja, misschien moet die groep er ook bij, maar misschien is het opportuun om ook eens aan onze mensen te denken.

Ik lees bovendien veel te weinig over het cultuuraanbod voor senioren. Hetzelfde geldt voor de strijd tegen sociaal isolement, waar nogal wat Nederlandstalige Brusselaars - Brusselse Vlamingen - in terecht zijn gekomen, en senioren al helemaal. Kortom, geachte collegeleden, u vergeet een deel van de Vlaams-Brusselse bevolking dat recht heeft op ondersteuning, terwijl die steun wel tot uw takenpakket behoort.

Voor ik afsluit, wil ik toch een aantal zaken vermelden die ongetwijfeld een positieve neerslag hebben of zullen hebben. Vorig jaar heeft de energiecrisis heel wat organisaties in lastige papieren geduwd. De VGC stond klaar om ze financieel bij te staan en houdt die koers aan dankzij een investeringssubsidie voor duurzame infrastructuuringrepen.

Via de samenwerkingen met BRUXEO en FIX zijn niet enkel organisaties en hun infrastructuur erop vooruitgegaan, maar konden ook mensen in kansarmoede of met een lage scholingsgraad aan het werk worden gezet ten dienste van de samenleving, wat uiteraard zeer positief is.

Ook andere initiatieven zoals de Erfgoedbank Brussel, Café Volonté, de VGC-dienst Sociaal-cultureel werk, de versterking van de bibliotheken, verbouwingen aan gemeenschapscentra of de Brusselse vrijetijdspas Paspardoe zijn concrete ingrepen van het College die ten goede komen aan alle Nederlandstaligen in Brussel.

Ter afronding wil ik enkele woorden toevoegen aan uw conclusie. De VGC werkt met een bonte verzameling aan overheden, zoals u dat zelf heeft gezegd: organisaties en personen die

een band hebben met Brussel en het zogenaamde N-netwerk. Maar vergeet vooral niet dat dit N-netwerk er eerst en vooral moet zijn voor onze eigen mensen, de Nederlandstalige Brusselaars, de Brusselse Vlamingen, waarvoor deze instelling uiteindelijk in het leven is geroepen.

Wat ons moet verbinden, is het Nederlands, door middel van de taal, de cultuur, de gebruiken, de normen en waarden. Dat is een *conditio sine qua non* als de VGC een kwaliteitsvolle en daadkrachtige overheid wil blijven in een hoofdstad waar diversiteit te vaak de bovenhand krijgt en blijkbaar dikwijls het doel is in plaats van een stand van zaken. Collega's, laten we dat voor ogen houden. Uit liefde voor wie we zijn, uit liefde voor onze taal, onze cultuur en onze gemeenschap.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Dank u wel, mevrouw de collegevoorzitter, voor de uiteenzetting en voor de duidelijkheid. Het was goed om alles nog eens luidop te horen.

Bij het lezen van de Beleidsverklaring 2023-2024 heb ik zoals altijd een goed gevoel. Ondanks alle uitdagingen vind ik dat het N-netwerk elk jaar complexlozer de verankering met onze stad uitstraalt. Dat is een mooie zaak. Ik hou van die 'N'. De letter wordt een symbool, een herkenningspunt. Mensen, ook anderstaligen, beginnen te weten waar hij voor staat: Nederlandstaligen in Brussel.

De nadruk leggen op het Nederlands is uiteraard onze *core business* en zal dat altijd blijven. Open Vld diende tijdens de vorige legislatuur een voorstel in om de VGC om te dopen tot de NGC, de Nederlandstalige Gemeenschapscommissie. Die naam sluit beter aan bij de nieuwe werkelijkheid. Ik moet overigens toegeven dat ik aangenaam verrast ben door de toespraak van de heer Dominiek Lootens-Stael.

Maar *soit*, de terminologie is inderdaad niet de essentie. De essentie is het gevoerde beleid. Daarom wil ik graag stilstaan bij twee delen van de voorliggende beleidsverklaring: het Nederlands in de meertalige stad die de VGC mee vormgeeft, en de krapte op de arbeidsmarkt.

In de afgelopen jaren hebben we in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement en de GGC geregeld gedebatteerd over resoluties, o.a. van de heer Gilles Verstraeten over de taalwetgeving. Soms waren dat lastige gesprekken. In principe waren we het eens over het bindende karakter van de taalwetgeving, maar de stedelijke werkelijkheid is danig veranderd. Daarom benadrukten we ook de positieve verwezenlijkingen in verband met het Nederlands in Brussel.

Tijdens een bepaalde discussie bleef de heer Gilles Verstraeten zich vastpinnen op het afdwingen van de taalwetgeving, al sloop er in de laatste versie van de tekst toch al een bereidheid tot pragmatisme binnen.

Hoofdstuk drie van de voorliggende beleidsverklaring is het antwoord van de VGC. “*We bouwen mee aan een meertalig Brussel*”, dat is het zoete taalflamingantisme dat Open Vld al jarenlang promoot als antwoord op de taaluitdagingen in Brussel.

Het Nederlandstalig onderwijs wordt al jaren aan een stuk gepromoot. De capaciteit van het onderwijs is spectaculair gestegen, en dat terwijl het aantal Brusselaars daalt dat het

Nederlands als thuistaal heeft. De BRIO-taalbarometer, een uitstekend beleidsinstrument, toont dat overduidelijk aan.

De doeltreffendheid van ons onderwijs reikt overigens tot ver in de Rand. Wie afstudeert in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel is vaak goed meertalig en dus gegeerd op de arbeidsmarkt tot ver buiten de stad. Afgestudeerden die in de Rand gaan wonen, spreken al Nederlands. Dat hoeft niet te betekenen dat ze foutloos spreken - ik heb het over mensen die *goed* Nederlands spreken. Een taal ontwikkelt zich naargelang de omstandigheden, iemands werk, iemands omgeving. Een taal is nooit af. Ik denk aan mezelf.

De VGC blijft die steun alsmaar verfijnen en uitbreiden. Voorbeelden zijn de taalondersteuning voor graduaatstudenten in de lerarenopleiding, de taal*boost* voor kinderen met een andere thuistaal en Brusseler-lessen voor ouders.

Ik herhaal: het gaat om zoet taalflamingantisme. Eigenlijk ben ik een beetje een flamingant in Brussel. Eerst zorgen we ervoor dat het Nederlands gebruikt kan worden, daarna kijken we hoe het verder kan. We hoeven ons nergens voor te schamen, we moeten trots zijn op onze taal. Het Nederlands is de sleutel om de meertaligheid, waar Open Vld ook stellig achterstaat, te bereiken.

Nederlands in de zorg blijft een moeilijk thema ondanks de vele positieve evoluties. Dat merk ik ook in de Commissie voor de Gezondheid en Bijstand aan personen in de Verenigde Vergadering van de GGC. Als je hulpbehoevend bent, is het belangrijk dat je je in je eigen taal kan uitdrukken. Hier moeten we echt op inzetten. Dat is niet gemakkelijk in Brussel, er is geen mirakeloplossing. De Beleidsverklaring 2023-2024 geeft aan dat er meer maatwerk en maatondersteuning moet komen. Die ondersteuning moet ook taalgericht zijn. Er moet nog meer gebeuren om eerstelijnszorg beter bekend en beter bereikbaar te maken. Technologie en goede afspraken met zorginstellingen en ziekenhuizen kunnen daarbij helpen.

De tekorten op de arbeidsmarkt hebben ook een impact op de VGC. Of het nu om de zorg of het onderwijs gaat, het geschikte personeel vindt moeilijk de weg naar onze Brusselse instellingen. Die tekorten doen zich niet enkel in Brussel of België voor. Het is een internationaal probleem. Heel Europa klaagt over hetzelfde. De bevolking stijgt en voldoende personeel opleiden, is lastig. De personeelstekorten doen zich ook steeds in dezelfde sectoren voor. Het tekort aan leerkrachten en zorgpersoneel is algemeen. Het Kenniscentrum Welzijn, Wonen, Zorg heeft goede projecten om zorgpersoneel aan te trekken, bv. het initiatief rond het HR-beleidsplan dat de uitwisseling tussen profit en social profit mogelijk maakt. Ook op onderwijsvlak worden veel initiatieven ontwikkeld die leerkrachten en zijinstromers aantrekken. Het probleem overstijgt de VGC echter. De nationale en internationale arbeidsmarkt verandert. Werken in de stad wordt niet altijd financieel beloond, integendeel. Leerkrachten die in Brussel ervaring opbouwden met meertaligheid, diversiteit, projectwerking en Brede School worden actief gerekruteerd door scholen in de Rand. Logisch ook, iedereen zoekt het beste personeel.

De denktank 'de Vrijdaggroep' pleit voor de sterkste leerkrachten in de scholen met de grootste uitdagingen. Ik ben daar ook van overtuigd. We kunnen mensen natuurlijk niet opleggen waar ze moeten gaan werken. We kunnen wel lonen aanbieden die in verhouding staan tot het werk dat verricht moet worden in scholen waar achtergronden en kansen van leerlingen sterk verschillen. Leerkrachten moeten goed ondersteund voor de klas kunnen staan. Dat moet lukken. Leerkrachten met veel ervaring geven meer les in scholen met

sterkere leerlingen. Zo krijgen sterkere leerlingen indirect een grotere brok van het onderwijsbudget. Ook lesgeven aan onze Ketjes in de stad moet aantrekkelijk blijven. Het loon is daarbij zeker niet het enige criterium. Een debat over loondifferentiatie in het onderwijs en de zorg is echter wel de moeite waard.

Verder is de intentie om nieuwe duale richtingen te promoten de aandacht waard. Ik ben ervan overtuigd dat we de strijd tegen schoolmoeheid en schooluitval via deze weg kunnen voeren. Schoolmoeheid is niet hetzelfde als leermoeheid. Als we samen met werkgevers en sectorfederaties nieuwe richtingen in duaal leren kunnen ontwikkelen, kunnen we grote stappen zetten. Misschien kunnen we ook samenwerken met de Franse Gemeenschap. Waarom niet?

Duaal leren heeft nog zeer veel groei mogelijkheden. Daarom werkt VGC ook permanent aan een aantal grote bouwwerken. De capaciteitsuitbreiding van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel staat niet stil. Vorig jaar werd Campus Pacheco geopend. Ook de bouw van de grote campus STREAM die de VGC samen met het GO! en de gemeente Anderlecht financiert, heeft een vliegende start kunnen nemen. De nieuwe onderwijscampus in Elsene/Etterbeek vergt nog wat geduld. Daarnaast is er nog de conversie van het gemeenschapscentrum Nekkersdal. Kan de collegevoorzitter informatie verschaffen over de vooruitgang van dit bouwproject?

Ook de kinderdagverblijven krijgen een financiële injectie ondanks de moeilijkheden rond de budgetten en subsidies. Dat is een goede zaak; het heeft een grote impact. In welke kinderdagverblijven is er netto capaciteitsuitbreiding voorzien voor de Brusselse families?

Ik ben tevreden over de nadruk die de Beleidsverklaring 2023-2024 legt op alle aspecten rond gelijke onderwijskansen. In de publieke media is het gevoel ontstaan dat gelijke onderwijskansen de oorzaak zijn van een achteruitgang in ons Nederlandstalig onderwijs. Gelijke kansen in ons onderwijs zijn nooit een achteruitgang, nooit.

En ik besluit, dat het zeer goed zit met deze beleidsverklaring. Ze gaf een goed gevoel en vertaalt de complexoze houding van Nederlandstaligen tegenover onze stad anno 2023.

Voorzitter: mevrouw Soetkin Hoessen

Mevrouw Bianca Debaets (cd&v): Beste collega's, dit was de laatste beleidsverklaring van dit College. Voor mij leek het wat op een boodschappenlijstje van voornemens. Jammer genoeg ging dat lijstje niet gepaard met de cijfers en tabellen die de ernst van de voornemens onderbouwen. De aanvang van de laatste jaarcyclus van deze legislatuur betekent dat we moeten terugblikken. Welke beloftes werden waargemaakt? Welke plannen werden gerealiseerd?

In de beleidsverklaring las ik dat de sterkte, betrouwbaarheid en toegankelijkheid van onze overheid een houvast is voor tienduizenden Brusselaars. Misschien ging het louter om een rekenfout maar we doen er goed aan ons te herinneren dat de ambitie van de Vlaamse overheid het ondersteunen van 30 % van de Brusselaars is. Dat is meer dan tienduizend mensen. Dit terzijde.

Zowel de collegevoorzitter als collega Khadija Zamouri haalden aan dat het N-netwerk niet weg te denken valt uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Wie het vertrouwde N-logo ziet, is

in goede handen. Meer en meer Brusselaars zien dat logo als een kwaliteitsgarantie. Dat is goed nieuws. Ik vond het wel opmerkelijk dat u dat zo in de verf zette, mevrouw de collegevoorzitter. Er is nog steeds een groot verschil tussen wat u verklaart op papier en de feiten. Ik heb het gevoel dat uw VGC-bevoegdheden onderaan uw prioriteitenlijst stonden. Collega Mathias Vanden Borre was zo eerlijk om te zeggen dat oppositieleden vaak forse verwoordingen gebruiken. Toch lijkt het me opmerkelijk dat alle oppositieleden mijn gevoel delen. Dat toont aan dat er toch een grond van waarheid in zit. Uw gewestbevoegdheden trachtte u heel sterk uit te bouwen. VGC-aangelegenheden leken bijkomstig. Niet alleen de vergewestelijking toont dat aan. Ook het overdragen van het woordvoerderschap aan Brussels minister Alain Maron in volle coronacrisis gaf hier blijk van.

Is dit een tendens bij het hele College? Ik mag hopen van niet. Collegelid An Persoons wil ik nog respijt geven, zij is nieuw en wil misschien scoren in de laatste minuten van de match. Ook al wilde collegelid Sven Gatz de VGC afschaffen, heeft hij zijn bevoegdheden met de meeste ambitie en trots vervuld. Zeker wat betreft de capaciteitsuitbreiding zijn er heel mooie resultaten gerealiseerd. Laat ons echter niet vergeten dat een school veel meer is dan alleen muren. Ze wordt gevormd door mensen. Alle raadsleden blijven bezorgd om het lerarentekort. Als ik zie hoe inventief en creatief schooldirecties zijn geworden in het zoeken van leerkrachten, moeten we eigenlijk van een strijd om leerkrachten spreken in plaats van een lerarentekort.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt heeft mij ontgoocheld. De aankondiging van het gratis openbaar vervoersabonnement voor alle werknemers van non-profitorganisaties versterkte dat sentiment. Er werd een MIVB-abonnement voorzien voor maar liefst 20.000 Brusselse werknemers. Toen ik navroeg voor wie de actie precies gold, bleek het enkel te gaan om vzw's die vallen onder de Cocof, onder Iriscare en de Diensten van het Verenigd College. Vzw's die onder onze bevoegdheden vallen, telden niet mee. Een van de door de VGC erkende vzw's schreef me aan en liet weten dat het Nederlandstalige werkveld zich nog nooit zo vergeten heeft gevoeld. Een terecht aanvoelen, volgens mij.

Ik ben streng en kritisch, dat vergeeft u mij hopelijk, maar ook vanuit de meerderheid hoor ik hetzelfde geluid. Niet zo lang geleden haalde een collega uit de meerderheid aan dat er nog steeds geen eengemaakt zwembadbeleid bestaat. Opmerkelijk, want in 2019 verklaarde u dat u er alles aan zou doen bij de bevoegde instanties en overheden in Brussel om ervoor te zorgen dat en ik citeer: *“alle publieke zwembaden open blijven tot 22 uur inclusief op zon- en feestdagen. We ijveren eveneens voor een gemeenschappelijk prijsbeleid in Brussel.”* Ook dat is vier jaar later in Brussel niet gerealiseerd. Ik denk dat de Brusselaar niet zozeer behoefte heeft aan megaprojecten en zwemmen met de *skyline* van Brussel. Dat is mooi en leuk. Ik zou ook graag zwemmen met de *skyline* van Brussel in het vizier, maar de mensen zijn daar nu niet mee geholpen. In alle Brusselse wijken hebben mensen en zeker ook de kinderen nu extra zwemwater nodig - dat is belangrijk en ook levensreddend - evenals een eengemaakt tariefbeleid. Als we kijken naar de inspanning op het vlak van Sport, kunnen we concluderen dat die heel mager zijn, zeker als je de realisaties plaatst tegenover de nood aan sportinfrastructuur. De verhalen van sportclubs met wachtlijsten zijn legio. De prijzen schieten op veel plaatsen de hoogte in. Dat gebeurt vaak uit noodzaak. Ik begrijp dat de vzw's de prijzen verhogen als ze niet meer steun van de overheid krijgen. Die realiteit maakt het voor veel - vaak kwetsbare - Brusselaars heel moeilijk. Voor hen wordt het aanbod aan sportactiviteiten bijna ontoegankelijk en onbereikbaar. Als we kijken naar het ruimere cultuur-, jeugd- en zorgbeleid, was er vooral sprake van continuïteit.

Een kleine aangename verrassing was de *push*-toets van collegelid Ans Persoons met de lancering van het 'À Fonds +'. Als een voetbaltrainer een wisselspeler inbrengt, zeker in de laatste minuten van de wedstrijd, dan zullen alle kenners beamen dat dat een goede maar noodzakelijke ingreep was. De grote tanker zelf in beweging brengen, is niet echt gelukt wat Cultuur, Jeugd en Sport betreft. Men heeft wat verder gekabbeld op het beleid van de voorbije jaren. Maar er is geen *sense of urgency*.

Tot slot, wil ik nog iets zeggen over de *Loch Ness*-beloften. Zo zijn er wel wat. Dat zijn beloften waarvan je niet of die al dan niet gerealiseerd zullen worden. Een voorbeeld is het gemeenschapscentrum De Maalbeek. In de eerste meerjarenbegroting van de VGC werd dat voorgesteld en opgenomen in de lijst van gemeenschapscentra die middelen zouden krijgen. Nu is er daarover heel wat ongerustheid. Ik zou heel graag willen horen of die mensen die middelen nog mogen verwachten of was dat *Loch Ness* dat even de kop opstak, maar nadien naar de diepte verdween.

Andere collega's hebben al verwezen naar de senioren. Ik denk dat die zich ook heel sterk in de steek gelaten voelen. Het nieuwe beleid richtte zich op de nieuwe hippe jonge stadsbewoner. Dat is goed, die moet er zijn. Ik ben de eerste om ervoor te pleiten om de middenklasse in Brussel te houden en om nieuwe mensen vanuit Vlaanderen en Wallonië naar Brussel aan te trekken. Dat is goed, maar we mogen niet vergeten dat er ook mensen zijn die niet meer zo jong en niet meer zo hip zijn en die misschien nog meer dan anderen extra zorg en omkadering nodig hebben. Zij zijn een vergeten doelgroep in het beleid. Er is dus weinig nieuws onder de zon voor de actieve senioren.

Dan is er nog de Administratie van het College met de vele ambtenaren. Blijkbaar verdienen die mensen het niet om een passage te krijgen in deze beleidsverklaring. Ik herinner eraan dat die vele mannen en vrouwen de beslissingen van het beleid uitvoeren. Ze doen dat met evenveel enthousiasme en zeker evenveel inzet. Het is jammer dat er nauwelijks iets is gezegd over Ambtenarenzaken in deze legislatuur en dat er op dat vlak niet veel gebeurt.

Uit de terugblik blijken helaas veel beloftes en plannen. De collega's zullen dat beamen. We hebben heel wat plannen te verwerken gekregen, maar helaas zijn er niet zo veel verwezenlijkingen.

Mevrouw Els Rochette (Vooruit.brussels): Beste collegevoorzitter, dank voor de uitgebreide uiteenzetting van de plannen van het College voor het komende - en meteen ook laatste - jaar van de legislatuur. Naast iedereen die hard meewerkt aan het maken van het VGC-beleid op de kabinetten en de Administraties, wil ik uiteraard ook de medewerkers en de vrijwilligers op het terrein bloemetjes toewerpen. Ze zorgen ervoor dat beleid en plannen ook realiteit worden.

Steeds meer mensen willen graag in Brussel wonen. Maar Brussel is ook duur, waardoor wonen in de stad voor een steeds grotere groep mensen onbetaalbaar dreigt te worden. Dat geldt ook steeds meer voor de mensen die de stad laten draaien en die we zo hard nodig hebben. Ik denk aan de leerkrachten, verplegers, kinderverzorgers, sociaal werkers, ouderenverzorgers enzovoort. Dat is voor Vooruit.brussels onaanvaardbaar. We moeten erover waken dat Brussel een stad is waar iedereen vooruit kan met betere zorg, kwaliteitsvol onderwijs, meer koopkracht, toegankelijke cultuurbeleving en sport, meer sociale rechten voor iedereen, jong en oud.

De VGC heeft als kleine overheid veel hefboomen in handen die een groot verschil kunnen maken om elke Brusselaar - jong en oud - kansen te geven om zich te ontplooien. Die gedachte vinden we terug in deze beleidsverklaring.

België is een van de meest welvarende landen in de wereld. Brussel is de hoofdstad van Europa. Toch leven heel wat mensen in armoede. Wanneer ouders het steeds moeilijker hebben om de eindjes aan elkaar te knopen, is het essentieel dat basisdiensten - zoals onderwijs, kinderopvang; gezondheidszorg en vrijetijdsbeleving - zo kosteloos mogelijk zijn. Want onderwijs is een belangrijk wapen in de strijd tegen ongelijkheid. Het is een kansenmotor. Door het lerarentekort spelen we echter met de toekomst van kinderen. Ik lees daarom zeer graag dat collegelid Sven Gatz inspanningen doet vanuit zijn bevoegdheid om zijinstromers aan te trekken en meer Brusselaars voor de klas probeert te krijgen. Ook de voortzetting van subsidies voor schoolkosten voor leerlingen uit de meest kwetsbare gezinnen zorgt dat iedereen gelijk aan de start begint. Dat is positief.

Ook voor onze allerkleinsten is er werk aan de winkel. We weten inmiddels allemaal dat de eerste duizend dagen van een kind zeer belangrijk zijn voor het verdere leven. Dan is het onze plicht als maatschappij om te zorgen voor een kwalitatieve kinderopvang, waar kinderverzorgers niet onder een immense werkdruk staan. Het feit dat er nu opnieuw middelen komen voor een betere omkadering van kandidaat-kinderbegeleiders om het tekort aan kinderverzorgers aan te pakken, is ook positief.

Met 'Playcation' doet de VGC grote inspanningen zodat alle Brusselse kinderen tijdens de vakantie gratis kunnen spelen, cultuur beleven en aan sport doen. Het succes was zichtbaar op de Brusselse pleinen tijdens de vakantie en het is positief dat er daarin blijvend wordt geïnvesteerd. Dat de VGC er bovendien ook voor kiest om de crisis in de jeugdhulpsector *au sérieux* te nemen, stelt mij heel tevreden. Ik las graag dat er een crisismanager aangesteld zal worden in de jeugdhulpsector om o.a. nieuwe mensen te vinden en aan de stijgende hulpvragen tegemoet te komen. Een extra hart onder de riem van en steun aan de kwetsbare jongeren zijn broodnodig als we willen dat de samenleving erop vooruitgaat.

Daarbovenop wil ik ook het College feliciteren met zijn inspanningen om ook organisaties te hulp te komen. Ik denk aan de steun voor de hoge energiefactuur. Ook hun koop- en slagkracht zullen erop vooruitgaan als we op lange termijn duurzame investeringen doen.

Ik wil ook stilstaan bij het feit dat Brussel een aangename plaats hoort te zijn voor de Brusselaars: een veilige en propere stad. De problematieken aan het Zuidstation en in de Brusselse metrostations kregen de laatste maand veel aandacht. Ik vraag mij daarom af hoe de VGC haar duit in het zakje zal doen. Zo ondersteunt ze verschillende organisaties die werken met een heel erg kwetsbaar publiek van dak- en thuislozen of mensen met een verslaving. Ik denk daarbij bv. aan dagcentra zoals Hobo en Chez Nous-Bij Ons, centra voor begeleid wonen als De Schutting en Puerto, onthaalcentrum Albatros, de eerstelijnsdienst van het CAW Brussel, Pigment, De Buurtwinkel en veel andere die ik vandaag niet allemaal kan opnoemen. Het lijstje is heel lang. Op welke manier zal de VGC die organisaties met die moeilijke problematieken extra bijstaan?

De Beleidsverklaring 2023-2024 staat bol van positieve acties. Ik haal graag nog een aantal positieve noten aan. Het zouden muzieknoden kunnen zijn want het gaat over cultuur. De VGC is absoluut een partner als het gaat om van Brussel een bruisende stad te maken. Want laten we eerlijk zijn: Brussel is de enige echte grootstad van België. Brussel is een stad waar

'het' gebeurt, waar kunstgalerijen zich willen installeren, waar artiesten hun weg vinden, waar jongeren fuiven organiseren, en je van voorstellingen en concerten kunt genieten. Het is zeer positief dat de VGC daarin extra en actief investeert. Zo wordt er ook in de komende periode verdergewerkt aan de uitbreiding van het aanbod aan betaalbare fuifzalen voor jongeren, krijgen kunstenaars blijvend ondersteuning in de zoektocht naar een betaalbaar atelier via Plan Atelier. Ook wordt er blijvend ingezet op een veilige omgeving tijdens het nachtleven via cursussen aan organisaties en personen.

Ik sluit af met een eervolle vermelding voor het feit dat je sinds begin september 2023 met een gratis bibliotheekkaart in elke Nederlandstalige bibliotheek terecht kunt in Brussel. U ziet, de vereenvoudiging van structuren komt elke Brusselaar ten goede. Ik hoop daarom dat we op dit elan van samenwerking en vereenvoudiging verder zullen gaan.

Mijn fractie is zeer tevreden over deze beleidsverklaring. Wat Vooruit.brussels betreft, zitten de prioriteiten goed en stuurt de VGC bij daar waar het nodig is. Ik dank de collegeleden voor hun werk.

De heer Pepijn Kennis (Agora): We bespreken vandaag voor de laatste keer de beleidsverklaring van het College. Vier jaar geleden nam ik de eerste keer het woord in deze Raad voor een inhoudelijk betoog. Hoewel ik toen voorzichtig enthousiast was over de vele ambities, wees ik er al op dat de *proof of the pudding is in the eating*. Ambities ten spijt, zien we vandaag vooral nog veel werk liggen.

De VGC wil talenten ontwikkelen. Dat is een mooie ambitie. Er is inderdaad nood aan die talenten, om de Brusselse uitdagingen het hoofd te bieden. De VGC wil zuurstof geven aan organisaties in Welzijn, Zorg en Gezondheid. Dat is meer dan nodig. Er is een schrijnend tekort aan mensen, nochtans in beroepen die maatschappelijk erg belangrijk zijn.

Laat dat nu net het punt zijn van de Brusselse Burgerassemblee. Die pleit ervoor om die beroepen te herwaarderen. Dat is hard nodig. Projecten als '*Werken voor Ketjes*', '*Zorg om talent*' en '*Op niveau*' kunnen dan wel helpen om beroepen als jeugdhulpverleners, maatschappelijke werkers, kinderverzorgers in de *picture* te zetten, maar ze pakken niet de structurele oorzaken van die tekorten aan. Er was ook de aankondiging van gratis openbaar vervoer in Brussel voor mensen die in die sectoren werken. Heel even dacht ik dat u naar de Brusselse Burgerassemblee had geluisterd. Die stelt voor om minstens zo'n *incentive* te geven aangezien men in Brussel niet alles kan doen aan het loon en de werkomstandigheden. Maar helaas vallen de organisaties uit het N-netwerk grotendeels uit de boot.

De welzijns- en zorgsector verdient meer en beter, en vooral structurele oplossingen, net als trouwens het onderwijs. Een echte herwaardering is nodig. Het prikt dan ook om te horen dat er geen geld is voor Onderwijs of Kinderopvang, terwijl tegelijkertijd de nieuwe CEO van een overheidsbedrijf meer dan een miljoen als loon krijgt.

U geeft zelf aan te moeten schipperen tussen crisismaatregel en langetermijnbeleid. Ik vraag u om resoluut voor het tweede te kiezen. Alleen structurele oplossingen zullen ervoor zorgen dat de VGC nieuwe crisissen kan afwenden.

Om iedereen aan boord te houden, wilt u schooluitval tegengaan. Ik vraag u graag wat u denkt over het voorstel van de VGC-Jeugdraad? We hebben allemaal het memorandum gekregen

waarin wordt gepleit voor de afschaffing van huiswerk omdat huiswerk de ongelijkheden in onderwijskansen zou kunnen vergroten.

Iedereen aan boord houden, gaat niet alleen over leerlingen. Inderdaad, we kunnen proberen leerkrachten aan te trekken en zijinstromers, zorgverleners, kinderverzorgers voor al die maatschappelijk waardevolle beroepen te vinden met de huidige programma's.

We kunnen proberen daar mensen voor te vinden via alle programma's die vandaag bestaan. Projecten zoals 'Talent for Teaching' en 'LeerkrachtBXL' hebben zeker hun nut. Als de emmer sneller leegloopt dan we hem kunnen vullen, dan zitten we snel aan de bodem. Welke structurele oplossingen heeft de collegevoorzitter? Wat is het langetermijnbeleid? Wat zal het College verwezenlijken, samen met de Vlaamse Regering, om hierin structurele verandering te brengen? Ongetwijfeld zal men verwijzen naar de Vlaamse overheid en haar verantwoordelijkheden.

Welke proeftuinprojecten richten zich op de scholen? Op welke manier werden deze opgezet? Welke positieve resultaten denkt het College te kunnen implementeren?

De collegevoorzitter wil van Brussel een kind- en jongerenvriendelijke stad maken. Dat siert! Vergeet echter niet het adagio "*Wat je voor me doet zonder mij, doe je tegen mij*". Dat geldt voor jongeren, maar evengoed voor mensen in armoede en vele andere doelgroepen waarmee de VGC direct of indirect werkt. De conferentie '*Child in the City*' mag een mooi summum zijn. Ik hoop dat men geen Iraanse delegatie uitnodigt? Integendeel, ik hoop dat men naast de Administraties en VGC-medewerkers die actief zijn rond Jongeren- en Kinderbeleid ook Brusselse jongeren zélf uitnodigt, zodat ze mee aan tafel kunnen gaan zitten. Werden zij via jeugdwerkorganisaties of via de Jeugdraad uitgenodigd? Het College heeft immers de mond vol over het betrekken van alle Brusselaars bij het vormgeven van het beleid, maar concreet wordt er weinig gezegd over hoe men dit wil doen. De ervaring is niet altijd even positief. De Jeugdraad voelt zichzelf niet serieus genomen, en vroeg via het memorandum om duidelijke antwoorden te krijgen op het gegeven advies. De Brede Schoolcoördinatoren zien dat er in hun hervormingstraject beslissingen boven hun hoofd worden genomen. Armoedeorganisaties moeten erop blijven hameren dat men in dialoog moet gaan met mensen in armoede, zodat er geen beleid wordt uitgestippeld zonder met hen te discussiëren.

Wat zijn voor de collegevoorzitter de criteria om te kunnen spreken van het betrekken van alle Brusselaars bij het vormgeven van het VGC-beleid? Hoe gaat zij dit concreet doen? Ik wacht al een paar jaar om daar duidelijk zicht op te krijgen. Op welke manieren past het College dit toe? Welke concrete projecten of structuren worden nog opgezet om dit te verankeren?

Concrete projecten zijn er genoeg als het over infrastructuur gaat. De collegevoorzitter geeft terecht aan dat de energieprestaties hiervan een belangrijke factor zijn. De milieu-impact van infrastructuurprojecten blijft echter niet beperkt tot de energieprestatie. Dat zei de Brusselse Burgerassemblee, die ervoor pleit om *cradle to cradle* te kijken naar projecten voor afbraak, opbouw of renovatie. Zo is er een studie die bestaat over een oude brandweerkazerne, die we gedurende zestig jaar kunnen gebruiken mits enkele minimale ingrepen. Dit zou eenzelfde milieu-impact hebben als een grondige renovatie of afbraak met heropbouw. Dit soort analyses lijkt me belangrijk. Maakt het College dit soort analyses of beperkt men zich tot de energieprestatie?

Deze vragen komen, enerzijds, uit de Brusselse Burgerassemblee, anderzijds, hebben we hierover de eerste toepassing van het dialoogrecht gehad in de Raad. Die ging over de vraag hoe de VGC omgaat met haar verantwoordelijkheden wat betreft klimaat en energie. Wat zijn de concrete doelstellingen van de VGC? Hoe worden de *cradle to cradle*-principes toegepast?

De collegevoorzitter sloot af met Brussel dat zorgt en beweegt, en zo is de cirkel naar de zorgverleners rond. Toch stel ik graag nog enkele vragen, voortkomend uit het memorandum van de Jeugdraad, die hierop aansluiten. Wanneer zal er eindelijk een openluchtwemwater zijn in Brussel? Welke projecten komen er nog aan, naast de Abattoirsite? Welke rol speelt de VGC in de eventuele projecten - waar we veel over horen, maar weinig van zien - in het BEKO-dok en op de Neerpedesite?

Wat betreft de geestelijke gezondheidszorg voor jongeren, vraag ik me af wat de concrete stappen zijn om de wachtlijsten te verminderen? Er komt een crisismanager in de jeugdzorg, maar welke structurele oplossingen komen er? Wanneer zullen de wachtlijsten weggewerkt zijn?

Welke stappen worden gezet naar de indexering van de werkingssubsidies van de vele organisaties waarvan de collegevoorzitter de loftrumpet steekt? Zij worden immers met dubbel stijgende loonkosten geconfronteerd, zowel wegens anciënniteit als indexering, maar zien hun steun niet mee evolueren. Het is mooi om hen in de bloemetjes te zetten voor hun werk, maar dat kan alleen maar blijven duren indien ze worden ondersteund.

Mijn eerste reactie op de Beleidsverklaring was misschien wat naïef. Ik zag de goede wil van het College, de ambitie en de energie. Vandaag ben ik minder optimistisch. Ik zie dat er concreet minder is veranderd dat we hadden gehoopt. De beslissingen worden nog altijd grotendeels door het College genomen zonder dat anderen erbij worden betrokken. Participatietrajecten lijken vooral te dienen om mensen te binden, eerder dan om hen bindende keuzes te laten maken. Ik wil niet zeggen dat er niets is gebeurd, maar de loftrumpet steken over wat het College wel heeft gedaan, laat ik over aan de collega's van de meerderheid.

De VGC is een kleine overheid, die de luxe heeft om dicht bij haar burgers te staan. Ze zou hier veel meer mee kunnen doen. Ze zou zowel haar beleid als dat van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest beter kunnen afstemmen op wat de Brusselaars aangeven nodig te hebben. Er worden babystapjes vooruitgezet. Helaas, te kleine stapjes. Ik kreeg twee kindjes deze legislatuur, en zij zetten naar mijn aanvoelen rassere schreden. De jonge ambities waren er vier jaar geleden, maar de omkadering heeft er de scherpe randjes afgehaald. Intussen smaakt dit nagenoeg zoals haar voorganger. Met een knipoog naar de openingspeech van collega Juan Benjumea Moreno, blijft het bij nieuwe wijn in oude vaten.

Voorzitter: Fouad Ahidar

De heer Jan Busselen (PVDA): Ik ben ervan overtuigd dat alle mensen die tewerkgesteld worden in onze scholen, in de pedagogische ondersteuning, onze zorginstellingen en onze sportclubs voortreffelijk werk leveren. Ik wil hen hiervoor uitdrukkelijk bedanken.

Deze beleidsverklaring is de laatste van deze legislatuur. Een eerste legislatuur waaraan ik als vertegenwoordiger van mijn partij deelnam. Ook ik overschatte de eerste jaren met enige naïviteit de slagkracht van dit College. Die slagkracht wordt vaak uitgedrukt als "*klein, maar*

fijn”. Meestal, want de sociale realiteit is er sinds 2019 in onze stad niet op vooruitgegaan. Denk aan de stijging van het aantal daklozen, de stijgende huurprijzen, het lerarentekort en de crisis in de zorg.

Deze beleidsverklaring erkent de moeilijke tijden waarin we leven: de toenemende armoede, de jeugdwerkloosheid, de stijgende prijzen en de klimaatcrisis. Ze drukt zich echter vaag uit over de oorzaken van die problemen en over de oorzaken van de tekorten die zich opstapelden in het onderwijs, de kinderopvang en de zorg. Als er geen analyse wordt gemaakt, zullen de oplossingen waarschijnlijk tekortschieten.

Het is reeds gezegd dat de Vlaamse overheid schromelijk tekortschiet wat betreft investeringen in de kinderopvang, het openbaar vervoer en het onderwijs. Dat heeft zijn impact op het aanbod in Brussel.

De stijgende energieprijzen zijn het gevolg van het beleid van de federale Regering, die weigerde om die prijzen te blokkeren. Hetzelfde geldt voor de prijzen van de meeste consumptiegoederen. Het gevolg is een verarming die een impact heeft op de gezinnen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Mevrouw Khadija Zamouri haalde aan dat werken niet altijd genoeg loont in de steden. Misschien kan de federale Vivaldi-regering dan stoppen de lonen te blokkeren via het Interprofessioneel Akkoord? Ook die politiek versterkt een verarming in de steden.

Maar ook het College draagt verantwoordelijkheid via de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. De stijgende huur- en woonprijzen worden door alle organisaties die tegen armoede strijden aangewezen als een hoofdoorzaak van de stijgende armoede en zelfs van de stijgende thuis- en dakloosheid. Daar heeft de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, waarvan de collegeleden deel uitmaken, mee voor gezorgd.

Deze beleidsverklaring benoemt geen oorzaken, en het ontbreekt aan dieptezicht over de impact van de politieke besluitvorming van de VGC en van andere overheden. Wat biedt de samenwerking met die andere overheden? Wat doet de VGC om het onoverzichtelijk kluwen van overheden en de kloof die de versplinterde bevoegdheden veroorzaken te verkleinen? Gaan we samen vooruit, achteruit of blijven we staan? Komen de inspanningen tegemoet aan de globale noden in onze stad, of zijn ze een druppel op een hete plaat? Dat kan je onmogelijk afleiden uit deze beleidsverklaring.

De Beleidsverklaring 2023-2024 vermijdt de contouren te beschrijven van de problemen die ze wel vaag benoemt. Zo wordt de beleidsverklaring een olijsting van een hele hoop goede initiatieven waar niemand tegen kan zijn. Een voorbeeld: *“De vraag naar hulp en zorg neemt toe, maar tegelijk wordt personeel vinden en houden steeds moeilijker.”* Verder schrijft men: *“Er is een groeiend personeelstekort in de Brusselse welzijns- en zorgvoorzieningen.”* De vaststelling is er. Ik verwacht dan meer ambitie voor bv. ‘Zorg om talent’, ‘Werken voor Ketjes’ of het project ‘Op niveau’. Ik lees voornamelijk over de voortzetting van bestaande programma’s, in plaats van een versterking.

Misschien had ik meer samenwerking verwacht met andere overheden die dezelfde uitdagingen aangaan. Het College beweert te willen samenwerken, want we lezen dat de VGC graag veel samenwerkt met deze Raad, en ver hierbuiten. Waarom geen overkoepelend orgaan of initiatief van de VGC dat inschuift in de inspanningen van de GGC en haar

Gewestelijk Gezondheids- en Welzijnsplan? Ik zeg maar wat. Dat plan is volledig afwezig in deze beleidsverklaring. Er wordt zelfs niet naar verwezen.

De crisis in de kinderopvang is enorm. Het College wil daaraan tegemoetkomen door nieuwe kinderbegeleiders aan te trekken, die een opleiding aangaan en tegelijkertijd al werken. Ik ben benieuwd, maar ik stel mij de vraag hoe men dat gaat doen wanneer we weten dat de werkdruk een probleem is? De slechte ratio van negen kinderen per begeleider maakt het net moeilijk om mensen aan te trekken. Gaat dat lukken door mensen te laten werken en tegelijkertijd te vormen?

Over Scholenbouw kunnen we niet zeggen dat er niets gebeurt. Er ligt een groot aantal projecten op de bureautafel, en dat is goed. Maar ook hier kunnen we ons afvragen of de opgesomde maatregelen zullen zorgen voor een verkleining van het aantal kinderen dat geen stoel vindt in een school. Elk jaar komt het probleem terug op tafel. Elk jaar bouwen we nieuwe scholen en plaatsen, maar stellen we eveneens vast dat er een tekort is.

Daarnaast hebben we het feit dat bestaande scholen soms geen middelen hebben om broodnodige renovaties te doen, zoals we bij Vanden Borne hebben gezien in Jette. Ik zag zelf in Poelbos het asbest in de kantine muren en een plafond in zeer slechte staat. Ook in het DKO, waar ik werkzaam was, met een uitvallende verwarmingsinstallatie in Fiocco te Schaarbeek tijdens de winter. Ik ontken de inspanningen niet die gebeuren, maar het bouwen van nieuwe scholen en een nieuwe academie mag geen motief zijn om te laat tussen te komen in bestaande schoolinfrastructuur.

Het lerarentekort blijft aanhouden. We hoopten op enige verbetering in juni 2023, maar het probleem lijkt even groot te zijn. We weten dat het College niet de hoofdverantwoordelijke is voor deze crisis. Dat zijn eerder de Vlaamse minister van Onderwijs en zijn voorgangers. De vraag stelt zich of de zijinstromers zullen zorgen voor een duurzaam lerarenbestand, waardoor het lerarentekort afneemt? Ik vrees ervoor, ook vanwege de druk op de klassiek gediplomeerde leraren. Ik had gehoopt op een coördinerend orgaan dat een netoverschrijdend platform of vervangingspool aanbiedt en scholen helpt om leerkrachten en vervangers te vinden voorbij de muren van de netten. Dat is niet terug te vinden in deze beleidsverklaring.

Ik weet dat de VGC heel weinig middelen genereert en afhankelijk is van andere overheden. Wanneer zo'n overheid bespaart, dan heeft dat impact op de VGC-diensten. We hebben het al gehad over het gebrek aan crèches of voldoende instellingen voor kinderen met een handicap en over het gebrek aan leerkrachten. Ook het Brussels beleid zal een impact hebben op de zorg- en onderwijsinstellingen waar we het vandaag over hebben.

Vandaag konden we in *La Libre* nog lezen dat de inkomsten van *SmartMove* onder meer zullen dienen voor de kosten van Metro 3. Die kosten zijn enorm, dus ik ben benieuwd hoeveel men de mensen wil laten betalen voor die kilometerheffing. Mag ik de collegeleden eraan herinneren dat sommige scholen kampen met lerarentekorten? Sommige scholen nemen de noodmaatregel waarbij er woensdag geen les wordt gegeven, zodat de leraren niet naar Brussel moeten komen. Er zijn tekorten in de zorgsector, de rusthuizen, de ziekenhuizen en de mentale gezondheidsvoorzieningen. Het overgrote deel van die medewerkers komt uit Vlaanderen en Wallonië. Welke effect zal de kilometertaks hebben op het aantrekken van personeelsleden in deze sector? Juist. Mensen zullen de afweging maken. Vermits er ook tekorten in diezelfde sectoren zijn in de andere Gewesten, is de kans meer dan reëel dat de crisis in de Brusselse sectoren nog groter zal worden. Op die manier bijt uw eigen politiek in

haar eigen staart. We zullen dus geen vooruitgang boeken met de problemen die u probeert aan te pakken in Brussel.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik heb een aantal korte vragen en bemerkingen, voornamelijk voor collegelid Sven Gatz over het onderwijs. De collegevoorzitter spreekt over een wachtaanbod en creatieve oplossingen voor OKAN. Het probleem van de (dreigende) tekorten in het OKAN-onderwijs, gelet ook op de instroom van nieuwkomers, heb ik al eens aangekaart. Ik kan uitweiden over wat daar exact mee wordt bedoeld. Een capaciteitsuitbreiding is uiteraard positief. We blijven ons daarvoor inzetten, ook vanuit Vlaanderen met minister van Onderwijs Ben Weyts.

Kunt u informatie geven over het tempo en de toekomstplannen? Wat is het percentage in vergelijking met de Franse Gemeenschap? We blijven een heel hoog investeringstempo aanhouden. Houdt de Franse Gemeenschap, die in het verleden ook inspanningen heeft geleverd, hetzelfde tempo aan? Vertaalt zich dat in verschuivingen in het percentage qua capaciteit? Het is daarvoor misschien nog wat vroeg, maar we kunnen dat later ook nog analyseren.

Mijn grootste punt van twijfel en kritiek gaat over de ruimte voor de thuistaal in het onderwijs. Het is op zich vanzelfsprekend dat we ruimte maken en respect hebben voor de thuistaal. In de voorliggende beleidsverklaring staat evenwel letterlijk dat u blijft inzetten op de ontwikkeling van de moedertaal als basis om Nederlands te leren. Dan krab ik me aan het hoofd.

Wat bedoelen we juist met meertaligheid? Ik neem u even mee in een meertalig filosofisch avontuur en citeer de heer Peter Sloterdijk: *“Das Schönste und Liebenswerteste an der europäischen Kultur geht aus dieser Spannung hervor, nämlich das man in den Nationalsprachen die Inhalte des kosmopolitischen Geistes artikuliert. Das ist natürlich eine ganz großartige Sache. Ein holländischer Seeräuber aus dem dreizehnten Jahrhundert hat nicht vorhersehen können, daß Autoren da sein wie Harry Mulisch oder Hugo Claus, die ja den Stoff der Welt in der Muttersprache fassen. Die aus dem Holländischen Weltsprache machen.”*

Ik ga ervan uit dat jullie als goede meertaligen allemaal perfect begrepen hebben wat ik zopas heb gezegd. Voor de iets minder meertaligen geef ik graag de vertaling. De heer Peter Sloterdijk is een uiterst interessant filosoof. In een gesprek met Jean-Pierre Rondas zegt hij: *“Het mooiste en beminnelijkste van de Europese cultuur komt namelijk voort uit de spanning, dat men in de landstalen inhouden van de kosmopolitische geest onder woorden brengt. Zoiets is natuurlijk grandioos. Een Hollandse zeerover uit de dertiende eeuw had niet kunnen vooruitzien dat er ooit auteurs zouden zijn als een Harry Mulisch of Hugo Claus, toch, die wat de wereld te bieden heeft in zijn moedertaal zouden vatten. Met andere woorden, die van het Nederlands een wereldtaal maken.”*

Ik geef het maar mee, zoals voor mevrouw Khadija Zamouri, die zegt cultuurflamingant te zijn. Het is een prachtige samenvatting van het ideaal dat wij ook voor ogen hebben als we zeggen dat Nederlands in ons onderwijs centraal moet staan.

Ik citeer nog een ander fragment van wat de heer Peter Sloterdijk in datzelfde gesprek zegt: *“Als een natie enkele dichters of enkele scheppingen heeft voortgebracht, als ze in de eerste plaats ook als wetenschapstaal alles kan uitdrukken en als zij met de middelen van de*

moedertaal alles kan zeggen wat de wetenschap zegt, dan is die taal zelf het vehikel van de wereldliteratuur en maakt zij enkel daardoor al kosmopolieten van haar sprekers. Zo bekeken, zouden wij ons in Europa over het multiculturalisme eigenlijk niet al te zeer de kop moeten breken. Het zou volstaan om de eigen taal ordentelijk te leren en dan hadden we het multiculturalisme op een adequate manier in onszelf al ontwikkeld.” Dat is toch prachtig uitgedrukt.

Vandaar mijn vrees over wat we aan het doen zijn in ons onderwijs, met een welbepaald wetenschappelijk inzicht: een rijke thuistaal/moedertaal maakt het makkelijker om andere talen te verwerven. In het Nederlandstalige onderwijs in Brussel zijn er evenwel veel kinderen die uit een vrij taalarme situatie komen. Als oplossing voor deze problematiek houdt u er evenwel de opvatting op na om niet het Nederlands voorop te zetten en zo sterk mogelijk te maken, maar eerst te proberen de moedertaal naar een niveau te brengen waarna men die als basis kan gebruiken. Ik citeer u: *“ontwikkeling van de moedertaal als basis om Nederlands te leren”*. In een volgende stap gaat u dan naar het Nederlands over.

Dat vind ik een heel bizarre filosofie. Het is de kar voor het paard spannen. Ik geef een voorbeeld. Als een Afghaanse jongen op 15- of 16-jarige leeftijd als niet-begeleide minderjarige analfabeet in Brussel aankomt, moeten we dan werkelijk proberen zijn kennis van het Dari of Pashto naar een voldoende academisch niveau te brengen om dan het Nederlands aan te vatten? Hetzelfde geldt voor een Somalisch meisje van 12 jaar dat Arabisch spreekt. Dat lijkt me een beetje waanzinnig.

Kunt u me uitleggen wat daarmee wordt bedoeld? Onze vrees is dat we met een opvatting over meertaligheid middelmatigheid in meerdere talen aan het promoten zijn. Dat zal volgens ons niet leiden tot wat u voor ogen hebt, zijnde betere kosmopolieten, die de multiculturaliteit of de rijkdom aan ideeën die in de wereld bestaan, kunnen omhelzen.

Het is belangrijk om sterk te worden in op zijn minst een taal. Dan kunnen we verder kijken naar wat we kunnen bijspijkeren. Natuurlijk is meertaligheid een enorme rijkdom en vat men nog beter de subtiliteiten en de nuances van de wereld als men in verschillende talen kan denken. Als men evenwel, zoals de heer Peter Sloterdijk zegt, in geen enkele taal de wereld kan vatten, de hele wetenschap kan beschouwen, als men die middelen niet heeft, komt men daar ook niet toe. We vrezen dat het accent compleet verkeerd wordt gelegd. De focus op het Nederlands als vehiculaire taal, als taal om de wereld en onze stad te begrijpen om vooruit te geraken – en niet enkel als basisinstrument om zich wat te kunnen beredderen –, moet echt de kern blijven. Ik vrees dat dat niet het geval zal zijn als u blijft chipoteren met het vreemde begrip ‘meertaligheid’. Dat leidt tot middelmatigheid in meerdere talen.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Er zijn veel beschouwingen gemaakt. Een zaak heeft me geraakt. Mevrouw Debaets, u zegt dat het me niet interesseert. Dat raakt me diep, want ik ben het helemaal oneens met u. Dat mag evenwel uw indruk zijn, het is dan aan mij om u van het tegendeel te overtuigen. Daartoe wil ik nu een eerste poging doen en ik zal dat blijven proberen.

De rol van dit College en de VGC in haar geheel is ongelooflijk waardevol en belangrijk. Ik ben er trots op. Het klopt dat mijn profiel in de buitenwereld veeleer gelinkt is aan gewestelijke bevoegdheden. Ik zou het graag anders zien. Het is evenwel heel moeilijk om een hervorming van een Brede School in alle kranten van het land verkocht te krijgen. Een hervorming van een straat krijgt daarentegen veel meer aandacht. Dat is de realiteit, die ik

betreur. Het is mede mijn verantwoordelijkheid om daarin verandering te brengen. Dat betekent niet dat het werk op het terrein in de welzijnssector en de zorgsector, door de hele VGC en binnen de Administratie, me niet interesseert. Het is immers cruciaal, het zorgt ervoor dat Brussel meedraait, het maakt deel uit van het wezenlijke deel van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel en hoe wij erin staan. Wij brengen mensen samen rond taal. Het N-logo is sterk, maar dat is niet vanzelfsprekend en is niet vanzelf gekomen. Dat is het resultaat van investeringen en van de kwaliteit die wordt opgezet en bewaakt.

Ik wil gerust een aantal voorbeelden geven, maar we hebben een begroting die op korte en lange termijn in evenwicht is. Ik ken veel cd&v-burgemeesters en hun lokaal bestuur die daar heel trots op zijn. Ik ben er ook heel trots op. Het is zeker ook de verdienste van de Administratie en het kabinet, maar ook van mezelf, omdat ik het uitermate belangrijk en mijn plicht vind om dat goed te doen.

Wij hebben in deze legislatuur, waarin covid dominant was, de VGC omgebouwd naar een beleids- en beheercyclus. Dat is succesvol gebeurd en in een kortere periode dan in veel Vlaamse steden en gemeenten. We zijn daar trots op. We vullen er geen kranten mee, maar het zorgt er wel voor dat de structurele goede verankering van de VGC wordt waargemaakt.

Ik zal niet alles opsommen wat we doen, want dan krijgen we het verwijt dat we boodschappenlijstjes maken. Voor de kinderopvang hebben we ervoor gezorgd dat het rollend fonds vanuit de VGC dezelfde inspanning levert als vanuit Vlaanderen. Dat is niet voldoende om tegemoet te komen aan de nood aan kinderopvang in Brussel, maar het is een zware investering, die groter is dan ooit tevoren. Ik zal er bij een volgende bestuursploeg voor ijveren om die nog verder te verhogen. Er bestaat immers veel draagvlak voor.

De vraag is gesteld wat ik onderneem om mensen die in armoede leven en verenigingen waar armen het woord nemen bij het beleid te betrekken. We hebben ervoor gezorgd dat armoedeverenigingen structurele financiering krijgen en over een vaste basisfinanciering beschikken om hun werk te kunnen voortzetten. We hebben bovendien voor extra middelen gezorgd. Ook hebben we voor een indexering gezorgd. De werking van een organisatie indexeren is niet sexy, maar maakt voor organisaties het verschil om niet altijd meer met minder middelen te moeten doen. Het is voor het eerst in de geschiedenis van de VGC dat we dat hebben gedaan. Ik ben er trots op. Die indexering is niet genoeg om de moeilijke periode door te komen en die organisaties draaien nog altijd iedere euro om, maar er zijn belangrijke stappen gezet.

De Brede School is hervormd. Een moeilijke hervorming in een legislatuur waarin covid dominant was. Iedereen op het terrein was erbij betrokken. Mijnheer Kennis, u beweert dat er over de hoofden heen van de coördinatoren is beslist. Er zijn uiteindelijk keuzes gemaakt. Niet iedereen gaat akkoord met iedere keuze, maar er is een heel lang traject doorlopen om zowel de lokale besturen als de inrichtende machten, de coördinatoren, de ouders, de leerlingen en alle andere actoren erbij te betrekken. Dat traject heeft gewogen op de besluitvorming en geleid tot conclusies, die ik vooraf misschien niet had getrokken zonder dat traject. Op het einde worden wel beleidskeuzes gemaakt, waarvan er voorstanders en tegenstanders zijn, maar die wel degelijk zijn gemaakt op basis van input die we hebben verzameld.

We zijn nu bezig met de IBO-hervorming. Er zijn 100 extra plaatsen bijgekomen bij de animatorencursussen. Dat lijkt gewoon een voortzetting van wat er al bestaat, maar het is een

versterking van wat er al is. Het zijn jonge Brusselaars met allerlei achtergronden en afkomsten die de animatorencursussen volgen en zich voor de ketjes willen inzetten. Die trajecten zijn ongelofelijk versterkend en belangrijk. De animatorencursussen zorgen er niet alleen voor dat de speelpleinen draaien, maar ook dat we jongeren versterken, kansen geven, een goede start in het leven geven en een push geven voor hun latere loopbaan.

We kiezen er inderdaad vaak voor om het bestaande beleid te versterken en te verankeren. Soms nemen we ook nieuwe initiatieven, zoals rond geestelijke gezondheidszorg voor jongeren. Al die zaken zijn nodig. Ik deel uw mening dat dat meer in de pers mag komen, maar ik deel niet uw mening dat het me niet interesseert, want het zijn de belangrijkste dingen die ik doe in mijn dagelijkse beleid.

Ik zal ook de vragen van collegelid Ans Persoons behandelen. Zij is namens de Brusselse Hoofdstedelijke Regering op missie in het buitenland. Haar medewerkers die meeluisteren, hebben voor antwoorden gezorgd.

De eerste vraag gaat over het taalrapport. Dat is ongelofelijk belangrijk. De wijze waarop het Nederlands in Brussel versterkt kan worden, komt iedere keer aan bod tijdens deze besprekingen. Dat is ook nodig, want het is een reëel probleem in de gemeentebesturen, bij de zorginstellingen en de hulpdiensten. We moeten daar verandering in brengen. Mensen moeten versterkt worden om meertalig te worden en Nederlandstalige mensen moeten ook naar functies worden geleid.

De VGC werkt hiervoor samen met het Huis aantrekkelijk van het Nederlands, onze geprivilegieerde partner. We hebben het aanbod hervormd om een zo efficiënt mogelijke strategie te hebben. We bewandelen daarbij drie sporen: het instapaanbod met de nadruk op de sensibilisering van medewerkers, taalverwerving via het geïntegreerd leren – een combinatie van Nederlands leren en oefenen op de werkvloer binnen de gemeente – en ten slotte de intensieve taalbeleidstrajecten met een taalanalyse, taalacties en verankering.

We monitoren samen met het Huis de evoluties. We zorgen ook voor een actieve promotie van het aanbod naar de administraties en de gemeentebesturen. Die inspanningen renderen, want het aantal vormingen en opleidingen bij lokale besturen van het Huis van het Nederlands stijgt. Op het terrein merken we natuurlijk dat er nog meer werk is. We zullen daar blijven op inzetten.

Het sportkadaster is een initiatief om Brusselaars te informeren. Dat initiatief is een bijkomende mogelijkheid om mensen te informeren en naar het aanbod van de VGC te leiden. Daarnaast zal collegelid Ans Persoons ook acties blijven ondernemen om Brusselaars te informeren en het aanbod te organiseren.

Voor de Brusselse veiligheid in het algemeen en in het nachtleven in het bijzonder moet er goed worden samengewerkt en gecoördineerd. Specifiek voor het nachtleven gebeurt dat ook met de andere overheden. Het actieplan tegen seksuele intimidatie in het nachtleven kadert in de uitrol van het Vlaams plan rond samenleven. Daarnaast zijn er ook opleidingen georganiseerd door Pimento die sterk verankerd zijn met de gewestelijke en de Franstalige partners die acties opzetten rond het actieplan.

De crisismanager jeugdhulp zal bij de vzw Tonuso aan de slag gaan rond specifieke thema's: meertaligheid, diversiteit en aantrekkelijk werkgeverschap. Dat zijn cruciale aspecten waar de organisaties op het terrein vaak de tijd niet voor hebben. Werkprocessen zullen op basis van

goede ervaringen worden verbeterd. De aanwervingsgesprekken gebeurden deze zomer. De crisismanager wordt aangesteld voor een jaar, met een optie op een tweede jaar. Daarna wordt samen met de Vlaamse Gemeenschap geëvalueerd of die rol nog nodig is of dat de taak op een andere manier kan worden geïntegreerd. Het budget vanuit het Vlaamse crisis- en begeleidingsplan jeugdhulp bedraagt 1 miljoen euro voor Brusselse maatregelen. Dat zal een verschil maken, maar de noden zijn veel hoger dan het aanbod.

Het aantal ankerpunten voor de Huizen van het Kind stijgt van 7 naar 10. De locaties die in aanmerking komen vanaf januari zijn de gemeenschapscentra in Oudergem, Sint-Jans-Molenbeek en Elsene en vzw Wiegwijs in Sint-Gillis-Waas. De gesprekken hierover lopen.

Het project van JES om jongeren en agenten uit politiezone Brussel Zuid samen te brengen, werd opgestart onder voormalig collegelid Pascal Smet. De moeilijke relatie tussen jongeren en politie is geen nieuw fenomeen, maar is wel sterk aanwezig in de Brusselse stedelijke context. Er zijn verbanden tussen het opzet en de doelstellingen van de projecten rond het station Brussel-Zuid, maar het is ook niet volledig gelijklopend. De VGC heeft tussen april 2021 en 2022 100.000 euro geïnvesteerd om de relatie tussen jongeren en politie in de politiezone Brussel Zuid te verbeteren. De VGC heeft als een incubator gefungeerd rond dat thema. De gemeente Sint-Gillis investeerde 15.000 euro. Vanaf april 2022 tot augustus 2023 is het project opgenomen door de Vlaamse Regering, die er 90.000 euro voor heeft uitgetrokken.

De vormingen aan politieagenten, werkzaam in alle politiezones van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, worden gefinancierd door safe.brussels. Het gaat over 21.000 euro in 2021 en bijna 23.000 euro in 2022. Het lijkt me logisch dat de minister-president dit project structureel borgt. Verschillende stakeholders zijn al van in het begin betrokken bij het project en gaven het mee vorm. In de komende maanden zullen ze een evaluatie uitvoeren van de processen, de resultaten en de aanbevelingen.

De meerjarenovereenkomst met Pool is Cool bevat de opdracht om te sensibiliseren rond zwemmen en acties voor te bereiden. Naar aanleiding van het toekomstige openluchtwembad werden al sensibiliserende initiatieven en activiteiten opgezet. De input van de relevante stakeholders heeft bijgedragen aan het draagvlak voor het openluchtwembad aan de Abbatoirsite. Er zijn nog andere zweminitiatieven, maar dat debat moet gevoerd worden binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De VGC wil zelf het goede voorbeeld geven op het vlak van inclusie. Daarnet werd er gevraagd waarom inclusie nodig is en of er wel genoeg gelijke kansen zijn. Ik motiveer dat graag. Inclusie is belangrijk zodat er gelijke kansen zijn voor iedereen. Dat is een mensenrecht. Dat basisrecht wordt momenteel op grote schaal geschonden op ons grondgebied, maar het moet de ambitie blijven om de rechten van iedereen te waarborgen. Bovendien versterkt men hiermee niet alleen die mensen, maar ook de maatschappij. Als we talenten onderbenut laten, verliezen we allemaal. We zien dat al in het onderwijs en de zorgsector. Ik ben er zeker van dat er in Brussel mensen rondlopen die geschikt zijn om in de zorg of knelpuntberoepen aan de slag te gaan. Als we niet inzetten op gelijke kansen en ownership geven aan de maatschappij zal het niet lukken. Het is een principieel gegeven en in het belang van iedereen om iedere inwoner een plek te geven, maar het is ook in ons eigen voordeel. Het is bovendien gewoon fijn om in Brussel een Vlaamse en Nederlandstalige gemeenschap te hebben die mensen bindt. Veel mensen wonen net om die reden in Brussel.

Mensen met een handicap hebben veel moeite om deel te nemen aan de maatschappij. We missen dus talenten en kansen. Dat is een probleem van de hele maatschappij en niet alleen van hen. De VGC wil een voortrekker zijn en heeft een raamovereenkomst afgesloten met Sint-Franciscus om de VGC-activiteiten inclusief te maken voor kinderen en jongeren met een handicap. Er wordt een vormingsaanbod georganiseerd in de vorm van *on the job* training dat gericht is op bijscholing en versterking van bijvoorbeeld animatoren en lesgevers in het vrijetijdsaanbod. Daarnaast is er ook een rechtsreeks ondersteuningsaanbod ontwikkeld voor kinderen en jongeren met een vermoeden van een handicap of eendit jaar verhoogde zorgnood individueel en op maat te begeleiden.

De VGC wil de doelgroep van de Brede School verruimen door iedere Nederlandstalige Brusselse basisschool de kans te geven om deel uit te maken van een Brede Schoolnetwerk. We mikken erop om ieder kind tussen 2 en 14 jaar uit het Nederlandstalig onderwijs te bereiken. Met die hervorming willen we de nadruk leggen op de Brede School als een hefboom voor ontwikkelingskansen en talenten van kinderen en jongeren, in het bijzonder in kansarmoede. De Brede School zorgt ervoor dat mensen en organisaties in contact komen. Het is ongelooflijk belangrijk om die connecties te leggen en dat mag niet afhangen van de school waar het kind toevallig een plek heeft. Dat vraagt natuurlijk een uitbreiding en hervorming van het aanbod.

De senioren werden niet vermeld in de voorliggende beleidsverklaring, maar ik heb wel verschillende maatregelen toegelicht die hen ten goede komen. Het aanbod van de lokale dienstencentra wordt versterkt en er komt extra infrastructuur met meer informatie over de dienstverlening. De dienstencentra zorgen ervoor dat senioren langer autonoom thuis kunnen wonen, spelen een belangrijke rol in het tegengaan van sociaal isolement en zorgen voor ontmoeting, zorg, activiteiten en maaltijden in het centrum en aan huis. Ze zorgen ook voor thuiszorg aan huis, vervoer, een klusjesdienst... Op heel veel fronten is dit de partner voor ondersteuning van ouderen. Ze willen mensen kwaliteitsvol en waardevol in hun eigen omgeving laten.

Daarnaast willen we de dienstencentra ondersteunen om hun werking uit te bouwen naar meer ouderen in de buurt, door hen te ontlasten, communicatieondersteuning en ondersteuning over omgaan met diversiteit te bieden. Zorgzame buurten zijn projecten die we samen met de Vlaamse overheid opzetten om na te gaan hoe we meer sociale cohesie en buurtwerk op maat van ouderen doen. Dat zijn proefprojecten die met veel interesse gevolgd worden.

Daarnaast is er ook een toegankelijk sociaal-cultureel aanbod voor senioren. De sportdienst ontwikkelde een mooie *golden* aanbod op maat van senioren. Het Brussels Ouderenplatform werkt aan participatie van senioren en heeft ook een stem in het VGC-beleid. Via Paspartoe is er ook een activiteitenaanbod voor ouderen die leven in woonzorgcentra. We zorgden zelfs voor een digitale streaming van voorstellingen in de woonzorgcentra. Binnen Paspartoe vormen senioren trouwens een van de belangrijkste groepen en het Brussels Ouderenplatform is ook ons populairste spaar- en omruilpunt.

Inzake eenzaamheid was er vorig jaar de oproep van senioren rond welzijn en cultuur. Dat werd begeleid door Odisee. Er lopen nu vier projecten voor twee jaar, waaronder het project 'Vier het leven' waarbij theater-, concert-, film- en museumbezoeken worden georganiseerd voor ouderen die niet meer alleen willen of durven gaan. Er wordt vertrokken vanuit de ervaring die werd opgedaan in andere steden, rekening houdend met de sociale context van Brussel.

In het najaar van 2023 wordt de *design and build* opdracht voor de multifunctionele site van Nekkersdal gegund. Daarna kunnen we eindelijk het ontwerp tonen aan de partners, de buurtbewoners en de gebruikers van Nekkersdal die hun input hebben gegeven tijdens het participatietraject. Vervolgens kan de vergunningsaanvraag worden ingediend. Zodra de vergunning verleend is, kan het bouwen starten. Dat staat voorlopig gepland voor het najaar van 2024. In totaal is er voor de *design and build* opdracht een budget van bijna 10 miljoen euro uitgetrokken.

De kinderopvang stelt ons voor verschillende uitdagingen: het vinden van voldoende medewerkers, de kwaliteit in de kinderopvang en de werkdruk voor medewerkers en voldoende plaatsen. De grote uitdagingen zijn dus gekend. Er zijn verschillende initiatieven. In 2021 hebben we een oproep geplaatst voor de omschakeling van 100 bestaande plaatsen met vrije prijs naar 148 plaatsen met inkomenstarief. In 2022 heeft de VGC met eigen middelen 177 extra plaatsen gefinancierd in 4 kinderdagverblijven op locaties waar de VGC al had geïnvesteerd. Dat zijn bouwprojecten die anders dreigden leeg te staan. Daarnaast hebben we nog 4 plaatsen uitgebreid in de dringende opvang en in het voorjaar van dit jaar plaatste de Vlaamse overheid een oproep voor de omschakeling van vrije prijs naar inkomenstarief. In Brussel werden 203 plaatsen met subsidie inkomenstarief toegekend. In het najaar zullen er, in overleg met de Vlaamse Gemeenschap, nieuwe inspanningen volgen.

De communicatie rond het MIVB-abonnement is niet goed verlopen. Voor sommige organisaties die van de VGC afhangen, hangen de sociale sectorakkoorden af van de VIA-akkoorden met de Vlaamse overheid. Wat daarin onderhandeld wordt, is ook van toepassing op die Brusselse organisaties. Er is een sociaal sectorakkoord afgesloten met een groot deel van de Brusselse sector waar die Vlaamse initiatieven niet onder vallen. Een van de maatregelen die er wel inzit, was het gratis openbaar vervoer. Dat is belangrijk voor die organisaties en we mogen daar trots op zijn.

In de Vlaamse sectoren wordt soms een deel en soms het volledige bedrag terugbetaald, bij andere wordt niets terugbetaald. Is het nodig om dat te doen? We zullen de vraag alleszins overmaken aan de bevoegde minister om daar in de volgende VIA-akkoorden prioriteit moet aan worden gegeven. Het is jammer dat een aantal mensen dacht dat het op hen van toepassing was, terwijl dat niet zo is. Daar is toen enige nuancering weggevallen in de communicatie, maar we hebben geprobeerd om dat later zo goed en kwaad mogelijk recht te zetten.

Het is dus niet zo dat we niets gedaan hebben. We hebben er ook voor gekozen om de indexering in te zetten en de werkingssubsidies van de organisaties, waarmee de VGC een structurele overeenkomst heeft en die problemen ondervonden om de indexering van de lonen toe te passen, te verhogen: het gaat dan om 3 % in 2022, 3 of 4 % in 2023 en bijkomend 3 % vanaf 2024. Zo kom je uit op 9 of 10 %. De verloning wordt via sectorakkoorden voor Vlaanderen en Brussel onderhandeld.

De oppositie stelde dat er te weinig ingezet wordt op Sport. De VGC staat achter een eengemaakt beleid omtrent de zwembaden. Het is niet zo dat slechts een raadslid van de meerderheid dat heeft aangekaart. Het College vindt het belangrijk om te bekijken hoe we ons als Nederlandstaligen in Brussel moeten organiseren, zoals collegelid Ans Persoons ook gedaan heeft met de bibliotheken. Alle Nederlandstalige actoren in Brussel zijn het erover eens dat dat belangrijk is.

Als het over zwembaden gaat, zijn het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de gemeenten aan zet. We kunnen daarop vloeken, we kunnen daarop wegen, en dat gebeurt ook maar dat vraagt nog meer werk.

Er werd aangegeven dat ons sportaanbod te beperkt en niet toegankelijk is. Dat betreuren we, want het aanbod van de VGC is gigantisch en er wordt actief aan de toegankelijkheid gewerkt.

Er bestaat enige vrees over de toekomst van gemeenschapscentrum De Maalbeek. Daar is 2,8 miljoen euro voor voorzien. Collega Ans Persoons onderzoekt momenteel samen met de lokale *stakeholders* en het centrum zelf welke verstandige oplossingen mogelijk zijn. Ik hoop dat daar snel een uitweg kan worden gevonden.

Er is ook de problematiek van de onveiligheid in Brussel en de thuislozen rond het Zuidstation. Die problemen beroeren de gemoederen, maar je mag die niet altijd met elkaar verbinden. De uitdaging rond thuis- en dakloosheid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is gigantisch. Er zijn links met het veiligheidsdebat maar je moet op beide inzetten en een hele keten van oplossingen aanbieden. De moeilijke situatie rond het Noord- en Zuidstation en rond de metrostations neemt toe, maar dat is ook zo buiten het openbaar vervoer. Dat is een reële maar gigantische uitdaging. De buurten die het meest getroffen zijn, zijn vaak de wijken met een hoge kansarmoede. Het signaal dat jullie en vele buurtcomités geven, is dus niet mis te verstaan. Sinds de corona- en opvangcrisis van vluchtelingen en asielzoekers zien we steeds meer kwetsbare mensen op de straat, die hun toevlucht zoeken in crack en andere drugs. Er is een enorme toename van het druggebruik op de straat. Het stadsweefsel staat onder druk, de veiligheid van de buurtbewoners en de thuislozen komt zo in het gedrang. De eerste slachtoffers zijn vaak de meest kwetsbare mensen die op straat leven, zoals vorig weekend nog gebleken is op het Flageyplein.

Er was die open brief en ik vind het goed dat hierover vragen gesteld zijn. Vanuit de VGC is er ingezet op gezondheidspreventie, nabij zorg, sociale cohesie. In de meest getroffen wijk is het N-netwerk actief. We hebben deze legislatuur ook ingezet op een structurele verankering van een aantal basiswerkingen: Nederlandstalige organisaties die zich inzetten voor dak- en thuislozen en nieuwkomers in een preciaire situatie, Hobo en het CAW Brussel, maar ook verenigingen waar armen het woord nemen en organisaties die in onthaal en begeleiding voorzien voor Brusselaars en mensen in extreme armoede. Dat zijn allemaal heel laagdrempelige organisaties die ook de sociale cohesie kunnen versterken. Via de verenigingen waar armen het woord nemen, krijgen deze mensen een stem in het publieke debat. Die organisaties zijn versterkt in hun werking en bij de vernieuwing van hun infrastructuur. Voor JES en SAAMO Brussel is er een nieuwe stek in de Heyvaertwijk. We zorgen ook voor een uitbreiding van het jeugdwelzijnswerk van D'Broej. We hebben ook de structurele subsidies voor Nasci verhoogd: ook zij bereiken met hun materiële hulp en sociaal infopunt ouders en jonge kinderen die geen bestaansmiddelen hebben. We ondersteunen ook de intersectorale werking tussen de Nederlandstalige werking voor thuislozen, in samenwerking met AMA, de Bico-federatie en Bruss'Help om daar een coördinerende rol in te hebben. We hebben ook onze rol op het vlak van preventie versterkt. Vanuit Logo Brussel wordt er voor dit schooljaar bekeken welke extra inspanningen rond het drugstema kunnen worden gedaan. Zowel het CGG Brussel als het CAW en de scholen signaleren dat het aantal vragen rond drugs- en middelengebruik sterk toeneemt. Er is daar recent overleg over geweest met de verschillende partners om tot een gezamenlijk actieplan te komen met een

preventieaanbod rond drugs. Dat krijgt dit najaar verder vorm om in 2024 op de juiste manier aan de slag te gaan.

De wijkgezondheidscentra die met de steun van de VGC werden en worden opgestart, zijn ook actief in die wijken. Sinds een aantal jaar werkt Medikuregem in de buurt rond het Zuidstation. We ondersteunen ook de opstart van een nieuw wijkgezondheidscentrum in de Noordwijk en willen zo bijdragen aan een toegankelijke gezondheidszorg voor thuislozen en druggebruikers.

Logo, SAAMO en D'Broej hebben de handen in elkaar geslagen in de Peterboswijk om te bekijken of daar een betere toegang tot zorg kan worden aangeboden. De lokale dienstencentra nemen een rol op, zeker in de centrumwijken. Zij hebben ook mee de open brief ondertekend en houden een stevige vinger aan de pols om in te zetten op die sociale cohesie, ontmoeting en zorg waar nodig.

Doen we veel? Ja. Maar doen we genoeg? Neen, en daar moet ik u ook niet van overtuigen. De VGC kan het ook niet alleen, maar we moeten wel een bijdrage leveren, niet alleen rond de Zuidwijk, want het probleem gaat veel verder doorheen het hele Brusselse stadsleven.

Mijnheer Kennis, bij 'Child in the City' zullen via de Jeugdraad en de andere adviesraden en jongerenwerkorganisaties, jongeren betrokken worden. We zoeken nog dagvoorzitters voor die conferentie en de jongeren moeten daar een belangrijke rol in spelen.

Collegelid Sven Gatz: Ik ga kort spreken over drie zaken: het Nederlands en meertaligheid, het capaciteitsvraagstuk en het lerarentekort, dat hier meermaals aan bod is gekomen. We hebben al vaak gesproken over het Nederlands en meertaligheid, maar we moeten misschien nog expliciteren wat we in het onderwijs verstaan onder meertalige hefboomen om beter Nederlands te leren. We kunnen het daarover nog hebben in de Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw, als daar een dieptedebat over plaatsheeft. Ik wil wel benadrukken dat niemand in deze zaal, en ook niet buiten deze zaal, in vraag stelt dat het Nederlands de instructie- en doeltaal is. Niemand, en ik heb dat ook nooit gehoord. Laten we dus ook niet doen alsof dat zo zou zijn. We moeten ons ervoor hoeden om karikaturen van die meertaligheid te maken. Er is ook geen verborgen agenda. Alles wat u wil weten over wat scholen kunnen doen op het vlak van meertaligheid, staat op de website www.brusselvoltaal.be van het OCB, die trouwens ook rekening houdt met wetenschappelijke inzichten, met haalbare didactische praktijken enzovoort.

Collega Gilles Verstraeten heeft een zin uit een tekst getild, maar u moet die lezen als een consecutief element. Het is niet zo dat wij programma's hebben waarbij de thuistaal moet ontwikkeld worden om dan over te gaan in een tweede fase, tot het aanleren van het Nederlands. Het gebeurt allemaal parallel, en dat is belangrijk.

Als er weinig basiskennis is van de thuistaal en van de moedertaal, vaak door sociaal-economische factoren, heeft het weinig zin om daarop te bouwen om Nederlands te leren. Ook daar is dan differentiatie nodig in de klas en het is aan de onderwijzers om daarmee om te gaan.

Ik zou willen aangeven wat ik als basis gebruik en ik citeer de Europese Commissie. U zult me wel vergeven, collega Gilles Verstraeten, dat ik dat in dezelfde mooie taal doe die u daarnet te berde hebt gebracht. Het hoeft niet altijd Nederlands, Frans of Engels te zijn.

“*Mehrsprachigkeit ist einer der acht Faktoren, die die EU-Mitgliedstaaten in der Empfehlung des Rates zu Schlüsselkompetenzen für lebenslanges Lernen als förderlich für persönliche Entfaltung, gesundes und nachhaltiges Leben, beruflichen Erfolg, aktive Bürgerschaft und soziale Inklusion benennen.*” U kunt de vertaling vinden op de website van de Europese Commissie. (Meertaligheid is een van de acht sleutelcompetenties die nodig zijn voor persoonlijke ontplooiing, een gezonde en duurzame levensstijl, inzetbaarheid, actief burgerschap en sociale inclusie, zoals uiteengezet door de EU-lidstaten in de aanbeveling van de Raad inzake sleutelcompetenties voor een leven lang leren.)

Hierover bestaat een vrij grote consensus. De doeltaal is Nederlands, de hefboom is, indien mogelijk vanuit het individueel perspectief van de kinderen, om elementen uit de moedertaal te gebruiken als brugfunctie.

Er waren enkele specifieke vragen rond het OKAN-vraagstuk. Het is geen verrassing dat er de laatste maanden een grotere instroom is van OKAN-leerlingen in het Nederlandstalig onderwijs. In het basisonderwijs gebeuren die zaken op klasniveau. Met de aanbieders in het secundair onderwijs bekijken we nu hoe we het aanbod kunnen vergroten en hoe we hun daarin beter kunnen ondersteunen. Daar moet er natuurlijk een rechte lijn zijn, zo snel en intens mogelijk, richting kennis van het Nederlands.

Vanuit de Raad is er een algemene appreciatie voor onze inspanningen voor een capaciteitsuitbreiding. Collega Mathias Vanden Borre gaf aan dat dat allemaal dankzij de Vlaamse Gemeenschap gebeurt. Natuurlijk hebben we die nodig om dat vraagstuk de baas te kunnen, maar weet dat we er met ons eigen Onderwijsfonds in geslaagd zijn de laatste twintig jaar om de helft van die capaciteitsuitbreiding voor onze rekening te nemen. Het is dus gebeurd via een goed doordacht partnerschap.

Ik kan nog geen antwoord geven over de specifieke voortgang van het Schepencollege in Etterbeek/Elsene omdat we nog in de onderhandelingsfase zitten. Ik hoop daar binnenkort nieuws over te hebben. De besprekingen verlopen vrij vlot maar het is nog te vroeg om ze helemaal uit de doeken te doen. In de komende weken zou er wel een en ander moeten gebeuren.

In verband met de verklaringen van de Franstalige schepen van Onderwijs op de Brusselse gemeenteraad van vorige week maandag over Tour & Taxis kan ik niet veel context geven. Wellicht verwijst ze naar de studie van *perspective.brussels* die zegt dat er in bepaalde gebieden van Brussel al veel aanbod is. Zij legde de tijdshorizon voor een Nederlandstalige basisschool en een Franstalige secundaire school, misschien met immersieonderwijs, op 2030. Het project dat ik binnenkort hoop aan te kondigen, mikt eerder op 2025. Wordt dus zeker vervolgd.

Uiteraard is het zo dat wanneer er zich punctuele problemen aandienen, we die moeten oplossen. We zijn allebei afkomstig uit Jette. U heeft het als voorbeeld gegeven. We gaan het hier nu niet op de Jetse gemeenteraad houden. Als voorbeeld is er inderdaad gesteld dat er een basisschool is in Jette waar een deel van het plafond is ingezakt. Dit is natuurlijk absoluut onaanvaardbaar. Met andere woorden: enerzijds zeg ik dan dat men, indien nodig, altijd spoeddossiers kan indienen. Zelf heb ik ook al de schepen, bevoegd voor gemeentelijke eigendommen, gecontacteerd en hem duidelijk gemaakt dat wij klaar staan om hem te helpen. Hij moet ons echter wel zeggen wat hij precies nodig heeft. In die zin ben ik het volledig met u eens.

U heeft ook Fiocco en andere elementen genoemd. Wij kunnen daar altijd relatief snel op inspelen. Het is niet omdat we grote, nieuwe, mooie scholen bouwen dat we de renovaties van bestaande gebouwen moeten onderschatten.

De heer Gilles Verstraeten stelde een vraag over de verhouding met het Franstalig onderwijs. U heeft het zelf gezegd. Het is inderdaad nog een beetje te vroeg om dit jaar de inschrijvingen in beide taalnetten tegen elkaar af te wegen. U weet echter ook dat wij eigenlijk, als ik het zo, in die termen mag zeggen, elk jaar een half en om de twee jaar een heel procent 'nemen' van de Franse Gemeenschap. Ik ga geen gekleurde woorden gebruiken.

Dit is een debat dat zich zal verder zetten. Het heeft natuurlijk ook te maken met hetgeen door de heer Jan Busselen nog eens werd aangehaald om te zeggen dat we bijbouwen. Niettegenstaande het feit dat we bijbouwen, stellen we vast dat er hier en daar nog plaatstekorten zijn. Dit debat zetten we zeker verder.

Ook op het vlak van het lerarentekort wil ik niet alle gras van voor de voeten van de vragenstellers maaien. We zullen spoedig met hen in debat gaan in de Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw. Daar zullen we deze zaak nog eens grondig onder de loep nemen. Niettemin wil ik alvast toch enkele elementen aanreiken. We hebben net onze 4de infobeurs voor zij-instromers georganiseerd. Een beetje tot mijn verbazing blijft daar nog steeds evenveel volk op afkomen. Dit is toch positief. Er komen telkens een 150tal inschrijvingen binnen. Daarvan duiken er dan een 100tal mensen van op. Systematisch blijft de helft van de mensen die zich aandienen, zeggen dat zij aan de slag willen gaan in het Nederlandstalig onderwijs. Dit moeten we nu inderdaad zien te peilen of dit effectief ook zo is. Volgens de algemene instroom van de zij-instromers lijkt dat wel zo te zijn. Of het echter een op een is met onze infobeurs moet nog verder bekeken worden.

De cijfers blijven inderdaad redelijk stabiel. Dit is echter niet goed. Het is immers niet goed genoeg. Niettemin wil ik toch ook aangeven dat wij de laatste jaren 500 bijkomende leerkrachten hebben weten aan te trekken voor onze Nederlandstalige scholen. Alleen is dit niet genoeg om de bouw bij te benen. Het is echter niet zo dat er een continue uitstroom is. Er zijn meer mensen die naar het onderwijs komen. Het is evenwel onvoldoende. We zetten dus onze inspanningen verder. Een op twee van deze zij-instromers zijn op de laatst georganiseerde infobeurs zijn Brusselaars. Ik had u dit trouwens al gezegd. Dit zijn toch wel goede zaken.

Hierbij toch ook nog eens een cijfer dat nog niet aan bod gekomen is gedurende de voorbije weken of maanden: uit een recente peiling blijkt toch dat 60% van onze leerkrachten in Brussel een anciënniteit in Brussel hebben van 15 jaar. Er gaan dus effectief een aantal zij-instromers en nieuwkomers relatief snel weer weg. We hebben echter ook een harde kern van mensen die, zoals u weet, zich met hart en ziel inzetten voor ons onderwijs hier in Brussel. Deze mensen blijven dan ook. Ik wens hen dan ook mijn zeer gewaardeerde dank uit te spreken.

Ik denk dat ik hiermee op dit ogenblik wel de voornaamste zaken aangegeven heb.

Misschien toch nog enkele punctuele zaken. Ik wil nog even aansluiten bij wat collegevoorzitter Elke Van den Brandt heeft gezegd op aangeven van collegelid Persoons, bevoegd voor Sport. Men mag over sport blijven debatteren. We hebben er; 2 weken geleden,

toch ook nog eens de aandacht op gevestigd dat er de laatste 6 à 7 jaar een dertigtal nieuwe sportinfrastructuren zoals zalen in onze scholen werden gebouwd. Deze zalen worden ook, naast door de scholen zelf, ook door buitenstaanders, buiten de schooluren, gebruikt. In dit areaal zitten er ook een vijftal grote sportzalen. Ook op dat vlak hebben we toch ook wel een aantal interessante zaken verwezenlijkt die voor veel Brusselaars, of ze nu in ons onderwijs zitten of niet, het verschil maken.

Wat de ondersteuning van het OCB en de scholen betreft, verandert er natuurlijk niets. Op korte termijn proberen we daar in te zetten op sommige plekken waar er een acuut lerarentekort is. De komende weken staan er op dat vlak een aantal zaken op stapel. Voor het overige blijven we aan capaciteitsontwikkeling voor de schoolteams werken. We blijven nagaan op welke wijze ze zich het beste kunnen versterken. In se worden we immers met een soort van Mattheuseffect geconfronteerd. Ik heb u dat al meegedeeld. Een sterk schoolteam heeft geen of minder last van een lerarentekort. Andere scholen hebben daar dan weer wel mee te kampen. Het is dus ook belangrijk om sterk te blijven. Op welke wijze ondersteunen we de schoolteams dan wel? We doen dit via de reguliere werking.

Ik kan u nog geen cijfers bezorgen over de leerkracht-specialisten. Twee geleden heeft u met de syndicale actie en de actie in het algemeen gezien dat er ook op de werkvloer hier toch nog wat discussie rond ontstaat. Op dit ogenblik weten we echter nog niet hoe dat verder zal evolueren. Die uitrol is nog volop bezig. Ik kan u daar, op dit ogenblik, nog niets meer over vertellen. Evenmin weet ik welke richting dit zal uitgaan.

Aan raadslid Bianca Debaets wilde ik toch nog meedelen dat het erop lijkt dat er in ambtenarenzaken niet zoveel gebeurt. Laten we zeggen dat er altijd vragen zijn van de vakbonden en dergelijke meer. We zijn ook in een permanente dialoog met hen. Het feit dat daar echter niet veel over naar buiten komt, is een goed teken. Wij hebben een open dialoog en zijn er gedurende deze legislatuur toch in geslaagd om, met de 2de pensioenpijler en de contractualisering, een belangrijke stap te zetten. Dit alles gebeurde in een vrij goede verstandhouding met de vakbonden en het personeel. Verder hebben we bijkomende inspanningen geleverd om de diversiteit in ons personeelsbestand in de VGC verder te versterken. Ik geloof dus dat er toch wel zaken zijn die we wel realiseerden en die toch mee het verschil wisten te maken.

Stemming

De Beleidsverklaring 2023-2024 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 6, 1 lid heeft zich onthouden.

Hebben ja gestemd: Juan Benjumea Moreno, Carla Dejonghe, Soetkin Hoessen, Els Rochette, Pascal Smet, Lotte Stoops, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Khadija Zamouri, Fouad Ahidar

Hebben neen gestemd: Jan Busselen, Bianca Debaets, Dominiek Lootens-Stael, Cieltje Van Achter, Mathias Vanden Borre, Gilles Verstraeten

Heeft zich onthouden: Pepijn Kennis

- De vergadering wordt om 12u52 gesloten.

- De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.

BIJLAGEN

Commissievergaderingen – verslagen

*Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid
van 20 juni 2023*

Studiebezoek aan ‘Het Groenblauwproject’

SAMENVATTEND VERSLAG

Stuk 828 (2022-2023) – Nr.1

Schriftelijke vragen – Indiening

Er werd een schriftelijke vraag ingediend door mevrouw Carla Dejonghe.

TREFWOORDENREGISTER**Beleidsverklaring****Bespreking**, blz. 5**Stemming**, blz. 50**Benoeming Bureau**, blz. 3**Mededelingen**, blz. 5**Opening gewone zitting 2023-2024**, blz. 3**Toespraak voorzitter**, blz. 4